

Službeni list

Europske unije

C 6

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.

9. siječnja 2017.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2017/C 006/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

Opći sud

2017/C 006/02	Imenovanje tajnika	2
---------------	------------------------------	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2017/C 006/03	Predmet C-448/14: Presuda Suda (peto vijeće) od 9. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Njemačka) – Davitas GmbH protiv Stadt Aschaffenburg (Zahtjev za prethodnu odluku — Nova hrana i sastojci nove hrane — Uredba (EZ) br. 258/97 — Članak 1. stavak 2. točka (c) — Pojam hrane i sastojaka hrane s „novom primarnom molekularnom strukturom”)	3
2017/C 006/04	Predmet C-465/14: Presuda Suda (prvo vijeće) od 27. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Centrale Raad van Beroep – Nizozemska) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank protiv F. Wielanda, H. Rothwangla (Zahtjev za prethodnu odluku — Članci 18. i 45. UFEU-a — Socijalna sigurnost radnika migranata — Uredba (EEZ) br. 1408/71 — Članak 3. i članak 94. — Uredba (EZ) br. 859/2003 — Članak 2. stavci 1. i 2. — Osiguranje za slučaj starosti i osiguranje za slučaj smrti — Bivši pomorci državljani treće države koja je postala članica Europske unije u 1995. — Isključenje prava na davanja za slučaj starosti)	4

2017/C 006/05	Predmet C-506/14: Presuda Suda (šesto vijeće) od 26. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy protiv Työ- ja elinkeinoministeriö (Zahtjev za prethodnu odluku — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Europske unije — Direktiva 2003/87/EZ — Članak 10.a — Metoda besplatne dodjele jedinica — Izračun jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije — Odluka 2013/448/EU — Članak 4. — Prilog II. — Valjanost — Primjena jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije na postrojenja u sektorima u kojima postoji značajan rizik od istjecanja ugljika — Određivanje referentne vrijednosti za proizvod za vrući metal — Odluka 2011/278/EU — Članak 10. stavak 9. — Prilog I. — Valjanost)	5
2017/C 006/06	Predmet C-537/14 P: Presuda Suda (osmo vijeće) od 27. listopada 2016. – Debonair Trading Internacional Lda protiv Groupe Léa Nature SA, Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (Žalba — Žig Europske unije — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 8. stavak 1. točka (b) i stavak 5. — Figurativni žig s verbalnim elementima „SO’BiO étic” — Prigovor nositelja verbalnog i figurativnog žiga Unije i nacionalnog žiga s verbalnim elementom „SO...?” — Odbijanje registracije)	6
2017/C 006/07	Predmet C-554/14: Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sofijski gradski sud – Bugarska) – kazneni postupak protiv Atanasa Ognjanova (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Okvirna odluka 2008/909/PUP — Članak 17. — Pravo koje uređuje izvršenje kazne — Tumačenje nacionalnog pravila države izvršiteljice naloga kojim se predviđa smanjenje kazne zatvora zbog rada koji je osuđena osoba obavljala tijekom oduzimanja slobode u državi izdavateljici naloga — Pravni učinci okvirnih odluka — Obveza usklađenog tumačenja)	6
2017/C 006/08	Predmet C-590/14 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 26. listopada 2016. – Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) protiv Alouminion tis Ellados VEAΕ, prije Alouminion AE, Europske komisije (Žalba — Državne potpore — Proizvodnja aluminija — Ugovorom određena povlaštena cijena električne energije — Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem — Raskid ugovora — Sudska odgoda učinaka raskida — Odluka kojom se potpora proglašava nezakonitom — Članak 108. stavak 3. UFEU-a — Pojmovi „zatečena potpora” i „nova potpora” — Razlikovanje)	7
2017/C 006/09	Predmet C-611/14: Presuda Suda (peto vijeće) od 26. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Retten i Glostrup – Danska) – kazneni postupak protiv Canal Digital Denmark A/S (Zahtjev za prethodnu odluku — Nepoštena poslovna praksa — Direktiva 2005/29/EZ — Članci 6. i 7. — Oglašavanje koje se odnosi na pretplatu za satelitsku televiziju — Cijena pretplate koja uključuje, uz mjesečnu tarifu za pretplatu, šestomjesečnu tarifu za karticu potrebnu za dekodiranje emisija — Cijena šestomjesečne naknade koja je izostavljena ili predstavljena na manje uočljiv način od mjesečne naknade — Zavaravajuća radnja — Zavaravajuće izostavljanje — Prenosjenje odredbe direktive samo u pripremnim radovima za nacionalni zakon kojim se prenosi direktiva, a ne u samom tekstu tog zakona)	8
2017/C 006/10	Predmet C-613/14: Presuda Suda (treće vijeće) od 27. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court – Irska) – James Elliott Construction Limited protiv Irish Asphalt Limited (Prethodni postupak — Članak 267. UFEU — a – Nadležnost Suda — Pojam „odredba prava Unije” — Direktiva 89/106/EEZ — Usklađivanje zakona i drugih propisa država članica koji se odnose na građevne proizvode — Norma koju je odobrio Europski odbor za normizaciju (CEN) na temelju Komisijina ovlaštenja — Objava norme u Službenom listu Europske unije — Usklađena norma EN 13242:2002 — Nacionalna norma kojom se prenosi usklađena norma EN 13242:2002 — Sporovi o ugovorima između pojedinaca — Način utvrđivanja (ne)usklađenosti proizvoda s nacionalnom normom kojom se prenosi usklađena norma — Datum utvrđenja (ne)usklađenosti proizvoda s tom normom — Direktiva 98/34/EZ — Postupak pružanja informacija u području tehničkih standarda i propisa — Područje primjene)	9

2017/C 006/11	Predmet C-41/15: Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court – Irska) – Gerard Dowling i dr. protiv Minister for Finance (Uredba br. 407/2010/EU — Mehanizam za europsku financijsku stabilnost — Provedbena odluka 2011/77/EU — Financijska pomoć Europske unije Irskoj — Dokapitalizacija nacionalnih banaka — Pravo društava — Druga direktiva 77/91/EEZ — Članci 8., 25. i 29. — Dokapitalizacija banke sudskim rješenjem — Povećanje temeljnog kapitala bez odluke glavne skupštine i bez ponude prava prvokupa za izdane dionice postojećim dioničarima — Izdavanje novih dionica po cijeni nižoj od njihove nominalne vrijednosti)	10
2017/C 006/12	Predmet C-42/15: Presuda Suda (treće vijeće) od 9. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Okresný súd Dunajská Streda – Slovačka) – Home Credit Slovakia a. s. protiv Kláre Bíróové (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2008/48/EZ — Zaštita potrošača — Potrošački krediti — Članak 1., članak 3. točka (m), članak 10. stavci 1. i 2., članak 22. stavak 1. i članak 23. — Tumačenje izraza „na papiru” i „na nekom drugom trajnom mediju” — Ugovor koji upućuje na drugi dokument — Uvjet „pisanog oblika” u smislu nacionalnog prava — Navođenje traženih informacija upućivanjem na objektivne pokazatelje — Elementi koje je potrebno navesti u ugovoru o kreditu s fiksnim trajanjem — Posljedice nepostojanja obveznih informacija — Proporcionalnost)	11
2017/C 006/13	Predmet C-43/15 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. studenoga 2016. – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), LG Electronics Inc. (Žalba — Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga koji sadrži verbalne elemente „compressor technology” — Prigovor nositelja verbalnih žigova KOMPRESSOR PLUS i KOMPRESSOR — Djelomično odbijanje registracije — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 60. — Uredba (EZ) br. 216/96 — Članak 8. stavak 3. — „Akcesorni” zahtjev — Uredba (EZ) br. 40/94 — Članak 8. stavak 1. točka (b) — Slab razlikovni karakter ranijih nacionalnih žigova — Vjerojatnost dovođenja u zabludu)	12
2017/C 006/14	Predmet C-114/15: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d’appel de Pau – Francuska) – kazneni postupak protiv Association des utilisateurs et distributeurs de l’agrochimie européenne (Audace) i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje robe — Članci 34. i 36. UFEU-a — Količinska ograničenja — Paralelni uvoz veterinarsko-medicinskih proizvoda — Direktiva 2001/82/EZ — Članak 65. — Nacionalni sustav prethodnog odobrenja — Isključenje uzgajivača iz mogućnosti korištenja pojednostavljenog postupka odobrenja za stavljanje u promet — Obveza raspolaganja odobrenjem za promet na veliko — Obveza poslovnog nastana na državnom području države članice uvoza — Obveze farmakovigilancije)	12
2017/C 006/15	Predmet C-149/15: Presuda Suda (peto vijeće) od 9. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d’appel de Liège – Belgija) – Sabrina Wathélet protiv Garage Bietheres & Fils SPRL (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 1999/44/EZ — Prodaja robe široke potrošnje i jamstva za takvu robu — Područje primjene — Pojam „trgovac” — Posrednik — Iznimne okolnosti)	13
2017/C 006/16	Predmet C-195/15: Presuda Suda (peto vijeće) od 26. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – SCI Senior Home, u predstečajnom postupku, protiv Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG (Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Stečajni postupci — Uredba (EZ) br. 1346/2000 — Članak 5. — Pojam „stvarna prava trećih” — Javnopravni teret na nekretnini kojim se jamči naplata poreza na imovinu)	14
2017/C 006/17	Predmet C-211/15 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 26. listopada 2016. – Orange bivši France Télécom protiv Europske komisije (Žalba — Tržišno natjecanje — Državne potpore — Potpora koju je Francuska Republika dodijelila France Télécomu — Reforma načina financiranja mirovina državnih službenika pripojenih France Télécomu — Smanjenje protučinidbe koju France Télécom treba isplatiti državi — Odluka koja potporu proglašava sukladnom s unutarnjim tržištem pod određenim uvjetima — Pojam „potpore” — Pojam „gospodarske prednosti” — Selektivna narav — Utjecaj na tržišno natjecanje — Iskrivljavanje činjenica — Nedostatak u obrazloženju — Izmjena obrazloženja)	14

2017/C 006/18	Predmet C-212/15: Presuda Suda (peto vijeće) od 9. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Mureş – Rumunjska) – ENEFI Energiahatékonysági Nyrt protiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Braşov (DGRFP) (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Stečajni postupci — Uredba (EZ) br. 1346/2000 — Članak 4. — Učinci predviđeni propisom države članice o tražbinama koje nisu bile predmet stečajnog postupka — Gubitak prava — Porezna narav tražbine — Nepostojanje utjecaja — Članak 15. — Pojam „postupci u tijeku” — Postupci prisilnog izvršenja — Isključenje)	15
2017/C 006/19	Predmet C-220/15: Presuda Suda (treće vijeće) od 27. listopada 2016. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke (Povreda obveze države članice — Slobodno kretanje robe — Direktiva 2007/23/EZ — Stavljanje pirotehničkih sredstava na tržište — Članak 6. — Slobodno kretanje pirotehničkih sredstava usklađenih sa zahtjevima direktive — Nacionalni propis koji stavljanje na tržište pirotehničkih sredstava uvjetuje dodatnim zahtjevima — Obveza prethodne prijave nacionalnom tijelu koje je ovlašteno pregledati i izmijeniti upute za uporabu pirotehničkih sredstava)	16
2017/C 006/20	Predmet C-243/15: Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovačka) – Lesoochrannárske zoskupenie VLK protiv Obvodný úrad Trenčín (Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 92/43/EEZ — Očuvanje prirodnih staništa — Članak 6. stavak 3. — Arhuška konvencija — Sudjelovanje javnosti u odlučivanju i pristup pravosuđu u pitanjima okoliša — Članci 6. i 9. — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Projekt podizanja ograde — Zaštićeno područje Strážovské vrchy — Upravni postupak izdavanja odobrenja — Organizacija za zaštitu okoliša — Zahtjev za stjecanje statusa stranke u postupku — Odbijanje — Sudski postupak)	16
2017/C 006/21	Predmet C-269/15: Presuda Suda (deseto vijeće) od 26. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hof van Cassatie – Belgija) – Rijksdienst voor Pensioenen protiv Willema Hoogstada (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost — Uredba (EEZ) br. 1408/71 — Članak 4. — Materijalno područje primjene — Obustave na zakonom uređene starosne mirovine i na sve druge dopunske primitke — Članak 13. — Određivanje mjerodavnog zakonodavstva — Prebivalište u drugoj državi članici)	17
2017/C 006/22	Predmet C-276/15: Presuda Suda (prvo vijeće) od 26. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Hecht-Pharma GmbH protiv Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt, u svojstvu vlasnika (Zahtjev za prethodnu odluku — Lijekovi za humanu primjenu — Direktiva 2001/83/EZ — Područje primjene — Članak 2. stavak 1. — Lijekovi proizvedeni industrijski ili postupkom proizvodnje koji uključuje industrijski proces — Članak 3. točka 2. — Galenski pripravak)	18
2017/C 006/23	Predmet C-290/15: Presuda Suda (deseto vijeće) od 27. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Belgija) – Patrice D'Oultremont i dr. protiv Région wallonne (Zahtjev za prethodnu odluku — Procjena učinaka određenih planova i programa na okoliš — Direktiva 2001/42/EZ — Članak 2. točka (a) i članak 3. stavak 2. točka (a) — Pojam „planovi i programi” — Uvjeti vezani uz postavljanje vjetroelektrana propisani provedbenom odlukom — Odredbe koje se, među ostalim, odnose na sigurnosne mjere, mjere nadzora, sanacijske mjere i mjere financijskog osiguranja, kao i standarde buke definirane s obzirom na namjenu područja)	19
2017/C 006/24	Predmet C-292/15: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vergabekammer Südbayern – Njemačka) – Hörmann Reisen GmbH protiv Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg (Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Javna usluga prijevoza putnika autobusom — Uredba (CE) n° 1370/2007 — Članak 4. stavak 7. — Podizvođenje — Obveza subjekta da sam izvrši značajni dio javnih usluga prijevoza putnika — Doseg — Članak 5. stavak 1. — Postupak sklapanja ugovora o nabavi — Sklapanje ugovora o nabavi sukladno Direktivi 2004/18/EZ)	20

2017/C 006/25	Predmet C-428/15: Presuda Suda (treće vijeće) od 27. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court – Irska) – Child and Family Agency protiv J. D. (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću — Uredba (EZ) br. 2201/2003 — Članak 15. — Upućivanje predmeta sudu druge države članice — Područje primjene — Uvjeti primjene — Sud koji je primjereniji — Najbolji interes djeteta)	21
2017/C 006/26	Predmet C-468/15 P: Presuda Suda (deveto vijeće) od 26. listopada 2016.– PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije, Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Sasol Germany GmbH (Žalba — Damping — Provedbene uredbe (EU) br. 1138/2011 i (EU) br. 1241/2012 — Uvoz određenih masnih alkohola i njihovih mješavina podrijetlom iz Indije, Indonezije i Malezije — Uredba (EZ) br. 1225/2009 — Članak 2. stavak 10. točka (i) — Prilagodba — Poslovi slični poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije — Članak 2. stavak 10. prvi podstavak — Simetrija između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene — Načelo dobre uprave)	22
2017/C 006/27	Predmet C-482/15 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 26. listopada 2016. – Westermann Lernspielverlage GmbH, ranije Westermann Lernspielverlag GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (Žalba — Prijava žiga Europske unije — Figurativni žig s verbalnim elementima „bambino” i „lük” — Postupak povodom prigovora — Raniji figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „bambino” — Djelomično odbijanje registracije — Opoziv ranijeg žiga na kojem se taj prigovor temeljio — Tužiteljjev dopis kojim obavještava Opći sud o tom opozivu — Odbijanje Općeg suda da dopis unese u spis — Nedostatak u obrazloženju)	22
2017/C 006/28	Predmet C-439/16 PPU: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Spetsaliziran nakazatelen sad – Bugarska) – kazneni postupak protiv Emila Mileva (Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Direktiva (EU) 2016/343 — Članci 3. i 6. — Vremenska primjena — Sudski nadzor istražnog zatvora optuženika — Nacionalni propis koji zabranjuje tijekom raspravne faze postupka istraživati postoji li osnovana sumnja da je optuženik počinio kazneno djelo — Proturječnost članku 5. stavku 1. točki (c) i članku 5. stavku 4. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda — Margina prosudbe koju nacionalna sudska praksa ostavlja nacionalnim sudovima kako bi odlučili o primjeni te konvencije)	23
2017/C 006/29	Predmet C-317/16 P: Žalba koju je 2. lipnja 2016. podnijela Ukrajina protiv rješenja Općeg suda (deveto prošireno vijeće) od 11. ožujka 2015. u predmetu T-346/14: Janukovič protiv Vijeća	23
2017/C 006/30	Predmet C-318/16 P: Žalba koju je 2. lipnja 2016. podnijela Ukrajina protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) od 11. ožujka 2015. u predmetu T-347/14, Yanukovych protiv Vijeća	24
2017/C 006/31	Predmet C-319/16 P: Žalba koju je 2. lipnja 2016. podnijela Ukrajina protiv rješenja Općeg suda (deveto prošireno vijeće) od 11. ožujka 2015. u predmetu T-348/14, Yanukovych protiv Vijeća	24
2017/C 006/32	Predmet C-488/16 P: Žalba koju je 13. rujna 2016. podnio Bundesverbandes Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 5. srpnja 2016. u predmetu T-167/15, Bundesverband Souvenir- Geschenke –Ehrenpreise e.V. protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo	24
2017/C 006/33	Predmet C-519/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. listopada 2016. uputio Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugal) – Superfoz — Supermercados Lda protiv Fazenda Pública	26

2017/C 006/34	Predmet C-531/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. listopada 2016. uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) – Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras protiv „Specializuotas transportas” UAB	27
2017/C 006/35	Predmet C-532/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. listopada 2016. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos protiv AB SEB bankas	28
2017/C 006/36	Predmet C-540/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. listopada 2016. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) – UAB „Spika”, AB „Senoji Baltija”, UAB „Stekutis”, UAB „Prekybos namai Aistra” protiv Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos	29
2017/C 006/37	Predmet C-541/16: Tužba podnesena 25. listopada 2016. – Europska komisija protiv Kraljevine Danske	30
2017/C 006/38	Predmet C-543/16: Tužba podnesena 27. listopada 2016. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke	31

Opći sud

2017/C 006/39	Predmet T-579/14: Presuda Općeg suda od 9. studenoga 2016. – Birkenstock Sales protiv EUIPO-a (Prikaz uzorka međusobno prepletenih valovitih linija) („Žig Europske unije — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Figurativni žig koji prikazuje uzorak međusobno prepletenih valovitih linija — Apsolutni razlog za odbijanje — Razlikovni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Reljefni uzorak — Otiskivanje reljefnog uzorka na pakiranje proizvoda”)	33
2017/C 006/40	Predmet T-67/15: Presuda Općeg suda od 10. studenoga 2016. – Polo Club protiv EUIPO-a – Lifestyle Equities (POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN — Raniji figurativni žigovi Europske unije BEVERLY HILLS POLO CLUB — Relativni razlog za odbijanje — Opasnost od dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Podnošenje dodatnih dokaza — Diskrecijska ovlast dodijeljena člankom 76. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Djelomično vraćanje predmeta Odjelu za prigovore — Članak 64. stavci 1. i 2. Uredbe br. 207/2009”)	33
2017/C 006/41	Predmet T-184/15: Presuda Općeg suda od 9. studenoga 2016. – Trivisio Prototyping protiv Komisije „Financijska potpora — Šesti okvirni program za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti — Ugovori vezani uz projekte ULTRA, CINeSPACE i IMPROVE — Djelomična preinaka tužbe — Odluka koja ima snagu ovršne isprave — Članak 299. UFEU-a — Arbitražna klauzula — Prihvatljivi troškovi — Povrat isplaćenih sredstava”	34
2017/C 006/42	Predmet T-290/15: Presuda Općeg suda od 9. studenoga 2016. – Smarter Travel Media protiv EUIPO-a (SMARTER TRAVEL) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije SMARTER TRAVEL — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) te stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Jednako postupanje”)	35
2017/C 006/43	Predmet T-315/15: Presuda Općeg suda od 17. studenoga 2016. – Vince protiv EUIPO-a (ELECTRIC HIGHWAY) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije ELECTRIC HIGHWAY — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	35

2017/C 006/44	Predmet T-579/15: Presuda Općeg suda od 8. studenoga 2016. – For Tune protiv EUIPO-a – Gastwerk Hotel Hamburg (fortune) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije fortune — Raniji njemački verbalni žig FORTUNE-HOTELS — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	36
2017/C 006/45	Predmet T-157/16 P: Presuda Općeg suda od 17. studenoga 2016. – Fedtke protiv EGSO-a („Žalba — Javna služba — Službenici — Isključivo potvrdni akt — Nove i bitne činjenice — Teret dokazivanja”)	36
2017/C 006/46	Predmet T-746/15: Rješenje Općeg suda od 9. studenoga 2016. – Biofa protiv Komisije („Žalba za poništenje — Sredstva za zaštitu bilja — Provedbena uredba (EU) 2015/2069 — Odobranje osnovne tvari natrijev hidrogenkarbonat — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”)	37
2017/C 006/47	Predmet T-12/16: Rješenje Općeg suda od 7. listopada 2016. – Slovenija protiv Komisije („EFJP i EPFRR — Izdaci isključeni iz financiranja — Izdaci koji su nastali za Sloveniju — Donošenje Provedbene odluke (EU) 2016/1059 — Obustava postupka”)	38
2017/C 006/48	Predmet T-281/16 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 11. studenoga 2016. – Solelec i dr. protiv Parlamenta („Privremena pravna zaštita — Ugovori o javnoj nabavi radova — Postupak javne nabave — Radovi na električnim instalacijama (visoki napon) u okviru projekta proširenja i obnove zgrade Parlamenta Konrad Adenauer u Luxembourg — Odbijanje ponude ponuditelja i dodjela ugovora drugom ponuditelju — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)	38
2017/C 006/49	Predmet T-738/16: Tužba podnesena 25. listopada 2016. – La Quadrature du Net i dr. protiv Komisije	39
2017/C 006/50	Predmet T-745/16: Tužba podnesena 28. listopada 2016. – BPCE protiv ESB-a	40
2017/C 006/51	Predmet T-749/16: Tužba podnesena 28. listopada 2016. – Stemcor London i Samac Steel Supplies protiv Komisije	41
2017/C 006/52	Predmet T-750/16: Tužba podnesena 28. listopada 2016. – FV protiv Vijeća	42
2017/C 006/53	Predmet T-751/16: Tužba podnesena 28. listopada 2016. – Confédération Nationale du Crédit Mutuel protiv ESB-a	42
2017/C 006/54	Predmet T-756/16: Tužba podnesena 2. studenoga 2016. – Euro Castor Green protiv EUIPO-a – Netlon France (rešetkasta ograda)	43
2017/C 006/55	Predmet T-757/16: Tužba podnesena 28. listopada 2016. – Société générale protiv ESB-a	44
2017/C 006/56	Predmet T-758/16: Tužba podnesena 31. listopada 2016. – Crédit Agricole protiv ESB-a	45
2017/C 006/57	Predmet T-760/16: Tužba podnesena 4. studenoga 2016. – Basil protiv EUIPO-a – Artex (košare za bicikl)	46
2017/C 006/58	Predmet T-763/16: Tužba podnesena 31. listopada 2016. – PY protiv EUCAP Sahel Niger	46
2017/C 006/59	Predmet T-765/16: Tužba podnesena 5. studenoga 2016. – Grupo Ganaderos de Fuerteventura protiv EUIPO-a (EL TOFIO El sabor de CANARIAS)	47
2017/C 006/60	Predmet T-766/16: Tužba podnesena 7. studenoga 2016. – Hércules Club de Fútbol protiv Komisije	48

2017/C 006/61	Predmet T-768/16: Tužba podnesena 31. listopada 2016. – BNP Paribas protiv ESB-a	49
2017/C 006/62	Predmet T-770/16: Tužba podnesena 2. studenoga 2016. – Korwin-Mikke protiv Parlamenta	50
2017/C 006/63	Predmet T-774/16: Tužba podnesena 7. studenoga 2016. – Consejo Regulador del Cava protiv EUIPO-a – Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)	50
2017/C 006/64	Predmet T-780/16: Tužba podnesena 8. studenoga 2016. – Mediaexpert protiv EUIPO-a – Mediaexpert (mediaexpert)	51
2017/C 006/65	Predmet T-784/16: Tužba podnesena 1. studenoga 2016. – Pilla protiv Komisije i EACEA-e	52
2017/C 006/66	Predmet T-785/16: Tužba podnesena 9. studenoga 2016. – BSH Electrodomesticos España protiv EUIPO-a – DKSH International (Ufesa)	53
2017/C 006/67	Predmet T-795/16: Tužba podnesena 9. studenoga 2016. – Krasnyiy oktyabr protiv EUIPO-a – Kondyterska korporatsiia „Roshen” (CRABS)	54
2017/C 006/68	Predmet T-796/16: Tužba podnesena 11. studenoga 2016. – CEDC International protiv EUIPO-a – Underberg (Prikaz zelenkasto-smeđe vlati trave u boci)	54
2017/C 006/69	Predmet T-798/16: Tužba podnesena 14. studenoga 2016. – Hanso Holding protiv EUIPO-a (REAL) .	55
2017/C 006/70	Predmet T-720/15: Rješenje Općeg suda od 16. rujna 2016. – Komisija protiv CINAR-a	56
2017/C 006/71	Predmet T-732/15: Rješenje Općeg suda od 16. rujna 2016. – ICA Laboratories i dr. protiv Komisije	56

Ispravci

2017/C 006/72	Ispravak priopćenja u Službenom listu u predmetu T-698/16 (SL C 441, 28.11.2016.)	57
---------------	---	----

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2017/C 006/01)

Posljednja objava

SL C 475, 19.12.2016.

Prethodne objave

SL C 462, 12.12.2016

SL C 454, 5.12.2016.

SL C 441, 28.11.2016.

SL C 428, 21.11.2016.

SL C 419, 14.11.2016.

SL C 410, 7.11.2016.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

OPĆI SUD

Imenovanje tajnika

(2017/C 006/02)

Mandat Emmanuela Coulona, tajnika Općeg suda Europske unije, istječe 5. listopada 2017.

Opći sud 16. studenoga 2016. odlučio je obnoviti mandat Emmanuelu Coulonu, u skladu s člankom 32. stavkom 4. Poslovnika, za razdoblje od 6. listopada 2017. do 5. listopada 2023.

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (peto vijeće) od 9. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Njemačka) – Davitas GmbH protiv Stadt Aschaffenburg

(Predmet C-448/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Nova hrana i sastojci nove hrane — Uredba (EZ) br. 258/97 — Članak 1. stavak 2. točka (c) — Pojam hrane i sastojaka hrane s „novom primarnom molekularnom strukturom”)

(2017/C 006/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Davitas GmbH

Tuženik: Stadt Aschaffenburg

uz sudjelovanje: Landesanstalt für Ernährung Bayern

Izreka

Članak 1. stavak 2. točku (c) Uredbe (EZ) br. 258/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 1997. o novoj hrani i sastojcima nove hrane, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 596/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009., treba tumačiti na način da se izraz „nova primarna molekularna struktura” odnosi na hranu ili sastojke koji nisu bili predmet ljudske prehrane na području Europske unije prije 15. svibnja 1997.

⁽¹⁾ SL C 448, 15. 12. 2014.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 27. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Centrale Raad van Beroep – Nizozemska) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank protiv F. Wielanda, H. Rothwangla

(Predmet C-465/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članci 18. i 45. UFEU-a — Socijalna sigurnost radnika migranata — Uredba (EEZ) br. 1408/71 — Članak 3. i članak 94. — Uredba (EZ) br. 859/2003 — Članak 2. stavci 1. i 2. — Osiguranje za slučaj starosti i osiguranje za slučaj smrti — Bivši pomorci državljani treće države koja je postala članica Europske unije u 1995. — Isključenje prava na davanja za slučaj starosti)

(2017/C 006/04)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Centrale Raad van Beroep

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Tuženici: F. Wieland, H. Rothwangl

Izreka

1. Članak 94. stavak 1. i članak 94. stavak 2. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice, u verziji izmijenjenoj i ažuriranoj Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996., kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 647/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. travnja 2005., treba tumačiti na način da se ne protive propisu države članice koji za potrebe određivanja prava na davanja za slučaj starosti ne uzima u obzir razdoblje osiguranja koje je u skladu s njezinim vlastitim zakonodavstvom navodno navršio inozemni radnik kada je, kao u glavnom predmetu u kojem je H. Rothwangl stranka, država čiji je taj radnik državljanin Europskoj uniji pristupila nakon navršenja tog razdoblja.
2. Članke 18. i 45. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi zakonodavstvo države članice, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, na temelju kojega je pomorac koji je u određenom razdoblju bio član posade broda čija se matična luka nalazi na državnom području te države članice i koji je imao boravište na tom brodu isključen od osiguranja za slučaj starosti za to razdoblje zato što u navedenom razdoblju nije bio državljanin države članice.
3. S obzirom na prethodno navedeno, na treće pitanje treba odgovoriti tako da članak 2. stavak 1. i 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 859/2003 od 14. svibnja 2003. o proširenju odredaba Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72 na državljane trećih zemalja za koje ne vrijede spomenute odredbe isključivo na osnovi njihova državljanstva treba tumačiti na način da se ne protivi propisu države članice prema kojemu razdoblje zaposlenja koje je zaposlena osoba navršila u skladu sa zakonodavstvom te države članice te koja nije bila državljanin države članice u tom razdoblju ali koja u trenutku kad je zatražila isplatu starosne mirovine ulazi u područje primjene članka 1. te uredbe, ta država članica ne uzima u obzir za određivanje prava na mirovinu tog radnika.

⁽¹⁾ SL C 448, 15. 12. 2014.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 26. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy protiv Työ- ja elinkeinoministeriö

(Predmet C-506/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Europske unije — Direktiva 2003/87/EZ — Članak 10.a — Metoda besplatne dodjele jedinica — Izračun jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije — Odluka 2013/448/EU — Članak 4. — Prilog II. — Valjanost — Primjena jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije na postrojenja u sektorima u kojima postoji značajan rizik od istjecanja ugljika — Određivanje referentne vrijednosti za proizvod za vrhu metal — Odluka 2011/278/EU — Članak 10. stavak 9. — Prilog I. — Valjanost)

(2017/C 006/05)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy

Tuženik: Työ- ja elinkeinoministeriö

Izreka

1. Ispitivanjem trećeg i četvrtog pitanja nije utvrđen nijedan element koji bi utjecao na valjanost članka 15. stavka 3. Odluke Komisije 2011/278/EU od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća.
2. Ispitivanjem šestog i sedmog pitanja nije utvrđen nijedan element koji bi utjecao na valjanost Priloga I. Odluci 2011/278.
3. Ispitivanjem petog pitanja nije utvrđen nijedan element koji bi utjecao na valjanost članka 10. stavka 9. prvog podstavka Odluke 2011/278.
4. Nevaljani su članak 4. i Prilog II. Odluci Komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. o nacionalnim provedbenim mjerama za prijelaznu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica stakleničkih plinova u skladu s člankom 11. stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća.
5. Učinci proglašenja članka 4. Odluke 2013/448 i njezina Priloga II. nevaljanima vremenski su ograničeni tako da, s jedne strane, to proglašenje stvara učinke tek protekom razdoblja od deset mjeseci počevši od datuma objave presude od 28. travnja 2016., Borealis Polyolefine i dr. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 i C-391/14 do C-393/14, EU:C:2016:311), kako bi se omogućilo Europskoj komisiji da poduzme potrebne mjere, te se, s druge strane, mjere donesene do isteka tog razdoblja na temelju poništenih odredaba ne mogu dovesti u pitanje.

⁽¹⁾ SL C 34, 2. 2. 2015.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 27. listopada 2016. – Debonair Trading Internacional Ld^a protiv Groupe Léa Nature SA, Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo

(Predmet C-537/14 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Žig Europske unije — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 8. stavak 1. točka (b) i stavak 5. — Figurativni žig s verbalnim elementima „SO’BiO ětic” — Prigovor nositelja verbalnog i figurativnog žiga Unije i nacionalnog žiga s verbalnim elementom „SO...?” — Odbijanje registracije)

(2017/C 006/06)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Debonair Trading Internacional Ld^a (zastupnici: D. Selden, odvjetnik, T. Alkin, Barrister)

Druge stranke u postupku: Groupe Léa Nature SA (zastupnik: S. Arnaud, odvjetnik) Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Gája i P. Geroulakos, agenti)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 23. rujna 2014., *Groupe Léa Nature/OHIM – Debonair Trading Internacional (SO’BiO ětic)* (T-341/13, neobjavljena, EU:T:2014:802).
2. Predmet se vraća Općem sudu Europske unije na ponovno odlučivanje.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 118, 13. 4. 2015.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sofijski gradski sad – Bugarska) – kazneni postupak protiv Atanasa Ognjanova

(Predmet C-554/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Okvirna odluka 2008/909/PUP — Članak 17. — Pravo koje uređuje izvršenje kazne — Tumačenje nacionalnog pravila države izvršiteljice naloga kojim se predviđa smanjenje kazne zatvora zbog rada koji je osuđena osoba obavljala tijekom oduzimanja slobode u državi izdavateljici naloga — Pravni učinci okvirnih odluka — Obveza usklađenog tumačenja)

(2017/C 006/07)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski gradski sad

Stranka glavnog kaznenog postupka

Atanas Ognjanov

uz sudjelovanje: Sofijske gradske prokurature

Izreka

1. Članak 17. stavke 1. i 2. Okvirne odluke Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalno pravilo koje se tumači na način da se njime država izvršiteljica naloga ovlašćuje da osuđenoj osobi smanji kaznu zbog rada koji je ta osoba obavljala tijekom oduzimanja slobode u državi izdateljici naloga, iako nadležna tijela potonje države nisu u skladu sa svojim pravom smanjila kaznu na taj način.
2. Pravo Unije treba tumačiti na način da je nacionalni sud dužan uzeti u obzir sva pravila nacionalnog prava te ih u najvećoj mogućoj mjeri tumačiti u skladu s Okvirnom odlukom 2008/909, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299, radi postizanja rezultata koji se njome želi ostvariti, izuzimajući od primjene, prema potrebi i na temelju samostalne ovlasti, tumačenje koje je izvršio nacionalni sud koji odlučuje u posljednjem stupnju jer ono nije u skladu s pravom Unije.

⁽¹⁾ SL C 73, 2. 3. 2015.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 26. listopada 2016. – Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) protiv Alouminion tis Ellados VEAE, prije Alouminion AE, Europske komisije

(Predmet C-590/14 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Državne potpore — Proizvodnja aluminija — Ugovorom određena povlaštena cijena električne energije — Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem — Raskid ugovora — Sudska odgoda učinaka raskida — Odluka kojom se potpora proglašava nezakonitom — Članak 108. stavak 3. UFEU-a — Pojmovi „zatečena potpora” i „nova potpora” — Razlikovanje)

(2017/C 006/08)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (zastupnici: E. Bourtzalas, odvjetnik, E. Salaka, C. Synodinos, C. Tagaras i A. Oikonomou, *dikigoroí*)

Druge stranke u postupku: Alouminion tis Ellados VEAE, prije Alouminion AE (zastupnici: G. Dellis, N. Korogiannakis, E. Chrysafis, D. Diakopoulos i N. Keramidas, *dikigoroí*)

Europska komisija (zastupnici: É. Gippini Fournier i A. Bouchagiar, agenti)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 8. listopada 2014., Alouminion/Komisija (T-542/11, EU:T:2014:859).
2. Predmet T-542/11 vraća se Općem sudu Europske unije na ponovno odlučivanje.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 65, 23. 2. 2015.

Presuda Suda (peto vijeće) od 26. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Retten i Glostrup – Danska) – kazneni postupak protiv Canal Digital Denmark A/S

(Predmet C-611/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Nepoštena poslovna praksa — Direktiva 2005/29/EZ — Članci 6. i 7. — Oglašavanje koje se odnosi na pretplatu za satelitsku televiziju — Cijena pretplate koja uključuje, uz mjesečnu tarifu za pretplatu, šestomjesečnu tarifu za karticu potrebnu za dekodiranje emisija — Cijena šestomjesečne naknade koja je izostavljena ili predstavljena na manje uočljiv način od mjesečne naknade — Zavaravajuća radnja — Zavaravajuće izostavljanje — Prenošnje odredbe direktive samo u pripremnim radovima za nacionalni zakon kojim se prenosi direktiva, a ne u samom tekstu tog zakona)

(2017/C 006/09)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Retten i Glostrup

Stranka glavnog kaznenog postupka

Canal Digital Denmark A/S

Izreka

1. Članak 7. stavke 1. i 3. Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća (Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi) treba tumačiti na način da se u svrhu ocjenjivanja treba li poslovnu praksu smatrati zavaravajućim izostavljanjem, mora uzeti u obzir kontekst u kojem se ta praksa javlja, osobito ograničenja sredstva priopćavanja koje se koristi u svrhu te poslovne prakse, ograničenja prostora ili vremena koje to sredstvo priopćavanja uvodi kao i sve mjere koje je trgovac poduzeo kako bi na druge načine informacije učinio raspoloživima za potrošače, čak i kada takav zahtjev ne proizlazi izričito iz teksta nacionalnog propisa o kojem je riječ.
2. Članak 6. stavak 1. Direktive 2005/29 treba tumačiti na način da treba smatrati zavaravajućom poslovnu praksu koja se sastoji u rastavljanju cijene proizvoda na više elemenata i isticanju jednoga od njih jer ta praksa može, s jedne strane, stvoriti pogrešan dojam kod prosječnog potrošača da mu je ponuđena povoljna cijena i, s druge strane, navesti ga da donese odluku o poslu koju inače ne bi donio, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri, uzimajući u obzir sve relevantne okolnosti predmeta u glavnom postupku. Međutim, vremenska ograničenja određenih sredstva priopćavanja, poput reklama na televiziji, ne mogu se uzeti u obzir u svrhu ocjene zavaravajućeg karaktera poslovne prakse u vezi s člankom 6. stavkom 1. te direktive.
3. Članak 7. Direktive 2005/29 treba tumačiti na način da, kada je trgovac odlučio navesti cijenu za pretplatu tako da potrošač mora platiti i tekuću mjesečnu naknadu i tekuću šestomjesečnu naknadu, tu praksu treba smatrati zavaravajućim izostavljanjem ako je mjesečna cijena posebno istaknuta u oglašavanju, dok je šestomjesečna naknada u potpunosti izostavljena ili predstavljena na manje uočljiv način, ako takvo izostavljanje potrošača navodi na donošenje odluke o poslu koju inače ne bi donio, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri, uzimajući u obzir ograničenja svojstvena korištenom sredstvu priopćavanja, prirodu i karakteristike proizvoda kao i druge mjere koje je trgovac stvarno poduzeo kako bi na druge načine informacije o proizvodu učinio raspoloživima za potrošače.

4. Članak 7. stavak 4. Direktive 2005/29 treba tumačiti na način da se u njemu taksativno nabrajaju bitne informacije koje se trebaju nalaziti u pozivu na kupnju. Na nacionalnom sudu je da ocijeni je li predmetni trgovac ispunio svoju obvezu pružanja informacija uzimajući u obzir prirodu i karakteristike proizvoda ali i također sredstvo priopćavanja korišteno za poziv za kupnju i dodatne informacije koje je navedeni trgovac eventualno dostavio. Činjenica da je trgovac u pozivu za kupnju naveo sve informacije iz članka 7. stavka 4. te direktive ne isključuje mogućnost da se taj poziv na kupnju smatra zavaravajućom poslovnom praksom u smislu njezina članka 6. stavka 1. ili članka 7. stavka 2.

⁽¹⁾ SL C 73, 2. 3. 2015.

Presuda Suda (treće vijeće) od 27. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court – Irska) – James Elliott Construction Limited protiv Irish Asphalt Limited

(Predmet C-613/14) ⁽¹⁾

(Prethodni postupak — Članak 267. UFEU — a — Nadležnost Suda — Pojam „odredba prava Unije” — Direktiva 89/106/EEZ — Usklađivanje zakona i drugih propisa država članica koji se odnose na građevne proizvode — Norma koju je odobrio Europski odbor za normizaciju (CEN) na temelju Komisijina ovlaštenja — Objava norme u Službenom listu Europske unije — Usklađena norma EN 13242:2002 — Nacionalna norma kojom se prenosi usklađena norma EN 13242:2002 — Sporovi o ugovorima između pojedinaca — Način utvrđivanja (ne)usklađenosti proizvoda s nacionalnom normom kojom se prenosi usklađena norma — Datum utvrđenja (ne)usklađenosti proizvoda s tom normom — Direktiva 98/34/EZ — Postupak pružanja informacija u području tehničkih standarda i propisa — Područje primjene)

(2017/C 006/10)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: James Elliott Construction Limited

Tuženik: Irish Asphalt Limited

Izreka

1. Članak 267. prvi stavak UFEU-a treba tumačiti na način da je Sud nadležan u prethodnom postupku tumačiti usklađenu normu u smislu članka 4. stavka 1. Direktive 89/106/EEZ od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica koji se odnose na građevne proizvode, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 93/68/EEZ od 22. srpnja 1993., čije je referentne brojeve Komisija objavila u seriji C Službenog lista Europske unije.
2. Usklađenu normu EN 13242:2002, naslovljenu „Agregati za nevezane i hidraulički vezane materijale za uporabu u građevinarstvu i cestogradnji”, treba tumačiti na način da ne obvezuje nacionalni sud koji odlučuje o sporu o izvršenju privatnopravnog ugovora koji obvezuje jednu stranku da isporuči građevni proizvod usklađen s nacionalnom normom kojom se prenosi ta usklađena norma, bilo u pogledu načina utvrđivanja usklađenosti takvog proizvoda s ugovornim specifikacijama ili u pogledu trenutka u kojem se njegova usklađenost treba utvrditi.

3. Članak 4. stavak 2. Direktive 89/106, kako je izmijenjena Direktivom 93/68, u vezi s njezinom dvanaestom uvodnom izjavom, treba tumačiti na način da predmnijeva prikladnosti za uporabu građevnog proizvoda proizvedenog u skladu s usklađenom normom ne obvezuje nacionalni sud prilikom utvrđivanja tržišne kakvoće ili prikladnosti tog proizvoda svrsi ako nacionalni propis opće naravi koji uređuje prodaju robe, poput onog o kojem je riječ u predmetu u glavnom postupku, zahtijeva da građevni proizvod ima takva obilježja.
4. Članak 1. točku 11. Direktive 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih standarda i propisa te pravila o uslugama informacijskog društva, kako je posljednje izmijenjena Direktivom Vijeća 2006/96/EZ od 20. studenoga 2006., treba tumačiti na način da nacionalne odredbe, poput onih u pitanju u glavnom postupku, koje propisuju, osim u slučaju suprotne volje stranaka, prešutne ugovorne uvjete u pogledu tržišne kakvoće i prikladnosti svrsi ili kakvoće prodanih proizvoda, ne čine „tehnički propis“, u smislu te odredbe, čiji nacrti moraju biti predmet prethodne obavijesti predviđene u članku 8. stavku 1. prvom podstavku Direktive 98/34, kako je izmijenjena Direktivom 2006/96.

(¹) SL C 96, 23. 3. 2015.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court – Irska) – Gerard Dowling i dr. protiv Minister for Finance

(Predmet C-41/15) (¹)

(Uredba br. 407/2010/EU — Mehanizam za europsku financijsku stabilnost — Provedbena odluka 2011/77/EU — Financijska pomoć Europske unije Irskoj — Dokapitalizacija nacionalnih banaka — Pravo društava — Druga direktiva 77/91/EEZ — Članci 8., 25. i 29. — Dokapitalizacija banke sudskim rješenjem — Povećanje temeljnog kapitala bez odluke glavne skupštine i bez ponude prava prvokupa za izdane dionice postojećim dioničarima — Izdavanje novih dionica po cijeni nižoj od njihove nominalne vrijednosti)

(2017/C 006/11)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court (Irska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Gerard Dowling, Pdraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited

Tuženik: Minister for Finance

uz sudjelovanje: Permanent TSB Group Holdings plc, prije Irish Life and Permanent Group Holdings plc, Permanent TSB plc, prije Irish Life and Permanent plc

Izreka

Članak 8. stavak 1. kao i članak 25. i članak 29. Druge direktive Vijeća 77/91/EEZ od 13. prosinca 1976. o koordinaciji zaštitnih mehanizama koje, radi zaštite interesa članica i ostalih, države članice zahtijevaju od trgovačkih društava u smislu članka [54. stavka 2. UFEU-a], s obzirom na osnivanje dioničkih društava i održavanje i promjenu njihovog kapitala, a s ciljem ujednačavanja tih zaštitnih mehanizama, treba tumačiti na način da im se ne protivi mjera, poput rješenja o kojem je riječ u glavnom postupku, koja je donesena u situaciji ozbiljnih poteškoća gospodarstva i financijskog sustava države članice koji je prijetnja financijskoj stabilnosti Unije i čiji je učinak povećanje kapitala dioničkog društva, bez odobrenja njegove glavne skupštine, izdavanjem novih dionica po cijeni nižoj od njihove nominalne vrijednosti i bez prava prvenstva pri upisu novih dionica postojećih dioničara.

(¹) SL C 138, 27. 4. 2015.

**Presuda Suda (treće vijeće) od 9. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Okresný súd Dunajská Streda – Slovačka) – Home Credit Slovakia a. s. protiv Kláre Bíróovej**

(Predmet C-42/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2008/48/EZ — Zaštita potrošača — Potrošački krediti — Članak 1., članak 3. točka (m), članak 10. stavci 1. i 2., članak 22. stavak 1. i članak 23. — Tumačenje izraza „na papiru” i „na nekom drugom trajnom mediju” — Ugovor koji upućuje na drugi dokument — Uvjet „pisanog oblika” u smislu nacionalnog prava — Navođenje traženih informacija upućivanjem na objektivne pokazatelje — Elementi koje je potrebno navesti u ugovoru o kreditu s fiksnim trajanjem — Posljedice nepostojanja obveznih informacija — Proporcionalnost)

(2017/C 006/12)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Okresný súd Dunajská Streda

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Home Credit Slovakia a. s.

Tuženik: Klára Bíróová

Izreka

1. Članak 10. stavke 1. i 2. Direktive 2008/48 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ u vezi s člankom 3. točkom (m) te direktive treba tumačiti na način da:
 - ugovor o kreditu ne mora nužno biti sastavljen u jednom dokumentu, ali svi elementi iz članka 10. stavka 2. navedene direktive moraju biti sastavljeni na papiru ili na nekom drugom trajnom mediju;
 - mu se ne protivi to da država članica u svojem nacionalnom propisu propisuje, s jedne strane, da ugovor o kreditu koji potpada pod područje primjene Direktive 2008/48 i koji je sastavljen na papiru stranke moraju potpisati i, s druge strane, da se taj uvjet potpisa primjenjuje na sve elemente tog ugovora iz članka 10. stavka 2. te direktive.
2. Članak 10. stavak 2. točku (h) Direktive 2008/48 treba tumačiti na način da nije nužno da se u ugovoru o kreditu navodi svako dospjeće uplate koju potrošač treba izvršiti upućivanjem na točan datum, ako uvjeti ugovora potrošaču omogućuju da bez poteškoća i sa sigurnošću utvrdi datume tih uplata.
3. Članak 10. stavak 2. točke (h) i (i) Direktive 2008/48 treba tumačiti na način da se u ugovoru o kreditu s fiksnim trajanjem, koji propisuje amortizaciju glavnice uzastopnim uplatama, ne treba točno odrediti, u obliku amortizacijske tablice, koji dio svake uplate će se odnositi na povrat glavnice. Tim odredbama, u vezi s člankom 22. stavkom 1. te direktive protivi se to da država članica propisuje takvu obvezu u svojem nacionalnom propisu.
4. Članak 23. Direktive 2008/48 treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da država članica u svojem nacionalnom propisu propisuje da se, u slučaju da ugovor o kreditu ne definira sve elemente koji se zahtijevaju u članku 10. stavku 2. te direktive, za taj ugovor smatra da je izuzet od kamata i troškova, ako je riječ o elementu čije nepostojanje može dovesti u pitanje mogućnost za potrošača da ocijeni doseg svoje obveze.

⁽¹⁾ SL C 155, 11. 5. 2015.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. studenoga 2016. – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), LG Electronics Inc.

(Predmet C-43/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga koji sadrži verbalne elemente „compressor technology” — Prigovor nositelja verbalnih žigova KOMPRESSOR PLUS i KOMPRESSOR — Djelomično odbijanje registracije — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 60. — Uredba (EZ) br. 216/96 — Članak 8. stavak 3. — „Akcesorni” zahtjev — Uredba (EZ) br. 40/94 — Članak 8. stavak 1. točka (b) — Slab razlikovni karakter ranijih nacionalnih žigova — Vjerojatnost dovođenja u zabludu)

(2017/C 006/13)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (zastupnici: S. Biagosch i R. Kunz-Hallstein, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnik: M. Fischer, agent), LG Electronics Inc.

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 146, 4. 5. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Pau – Francuska) – kazneni postupak protiv Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace) i dr.

(Predmet C-114/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje robe — Članci 34. i 36. UFEU-a — Količinska ograničenja — Paralelni uvoz veterinarsko-medicinskih proizvoda — Direktiva 2001/82/EZ — Članak 65. — Nacionalni sustav prethodnog odobrenja — Isključenje uzgajivača iz mogućnosti korištenja pojednostavljenog postupka odobrenja za stavljanje u promet — Obveza raspolaganja odobrenjem za promet na veliko — Obveza poslovnog nastana na državnom području države članice uvoza — Obveze farmakovigilancije)

(2017/C 006/14)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Pau

Stranke glavnog kaznenog postupka

Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace), Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL, Soulard Max EARL, Francisco Xavier Erneta Azanza, Amestoya GAEC, La Vinardière GAEC reconnu, Lagunarte GAEC, André Jacques Iribarren, Ramuntcho Iribarren, Phyteron 2000 SAS, Cataloune SCL,

uz sudjelovanje: Conseil national de l'Ordre des vétérinaires, ranije Conseil supérieur de l'Ordre des vétérinaires, Syndicat national des vétérinaires d'exercice libéral, Direction des douanes et des droits indirects

Izreka

1. Članci 34. i 36. UFEU-a trebaju se tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis koji pristup paralelnom uvozu veterinarsko-medicinskih proizvoda na veliko pridržava nositeljima odobrenja predviđenog u članku 65. Direktive 2001/82/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o veterinarsko-medicinskim proizvodima, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 596/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009., i koji, slijedom toga, isključuje pristup takvom uvozu uzgajivačima koji žele uvesti veterinarsko-medicinske proizvode za potrebe vlastitih gospodarstava.
2. Članci 34. i 36. UFEU-a trebaju se tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis koji uzgajivačima koji paralelno uvoze veterinarsko-medicinske proizvode za potrebe vlastitih gospodarstava određuje obvezu poslovnog nastana na državnom području određene države članice i ispunjavanja svih obveza farmakovigilancije predviđenih člancima 72. do 79. Direktive 2001/82 kako je izmijenjena Uredbom br. 596/2009.

⁽¹⁾ SL C 171, 26. 5. 2015.

Presuda Suda (peto vijeće) od 9. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Liège – Belgija) – Sabrina Wathelet protiv Garage Bietheres & Fils SPRL

(Predmet C-149/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 1999/44/EZ — Prodaja robe široke potrošnje i jamstva za takvu robu — Područje primjene — Pojam „trgovac” — Posrednik — Iznimne okolnosti)

(2017/C 006/15)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Liège

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sabrina Wathelet

Tuženik: Garage Bietheres & Fils SPRL

Izreka

Pojam „trgovac” u smislu članka 1. stavka 2. točke (c) Direktive 1999/44 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu treba tumačiti na način da obuhvaća i poslovnog subjekta koji nastupajući kao posrednik za račun pojedinca nije uredno obavijestio potrošača-kupca o tome da je pojedinac vlasnik stvari koja se prodaje, što sud koji je uputio zahtjev treba provjeriti, vodeći računa o svim okolnostima konkretnog slučaja. Navedeno tumačenje ne ovisi o tome prima li posrednik naknadu za sudjelovanje u poslu ili ne.

⁽¹⁾ SL C 213, 29. 6. 2015.

Presuda Suda (peto vijeće) od 26. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – SCI Senior Home, u predstečajnom postupku, protiv Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG

(Predmet C-195/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Stečajni postupci — Uredba (EZ) br. 1346/2000 — Članak 5. — Pojam „stvarna prava trećih” — Javnopравни teret na nekretnini kojim se jamči naplata poreza na imovinu)

(2017/C 006/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SCI Senior Home, u predstečajnom postupku

Tuženik: Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG

Izreka

Članak 5. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku treba tumačiti na način da osiguranje osnovano na temelju odredbe nacionalnog prava, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, prema kojoj je nekretnina obveznika poreza na imovinu opterećena po samom zakonu javnopравnim teretom, predstavlja „stvarno pravo” u smislu tog članka i da taj vlasnik mora trpjeti ovrhu na toj nekretnini na temelju isprave kojom je utvrđeno porezno potraživanje.

⁽¹⁾ SL C 254, 3. 8. 2015.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 26. listopada 2016. – Orange bivši France Télécom protiv Europske komisije

(Predmet C-211/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Tržišno natjecanje — Državne potpore — Potpora koju je Francuska Republika dodijelila France Télécomu — Reforma načina financiranja mirovina državnih službenika pripojenih France Télécomu — Smanjenje protučinidbe koju France Télécom treba isplatiti državi — Odluka koja potporu proglašava sukladnom s unutarnjim tržištem pod određenim uvjetima — Pojam „potpore” — Pojam „gospodarske prednosti” — Selektivna narav — Utjecaj na tržišno natjecanje — Iskrivljavanje činjenica — Nedostatak u obrazloženju — Izmjena obrazloženja)

(2017/C 006/17)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Orange, bivši France Télécom (zastupnici: S. Hautbourg i S. Cochard-Quesson, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: B. Stomsky i L. Flynn, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Nalaže se Orangeu snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 245, 27. 7. 2015.

Presuda Suda (peto vijeće) od 9. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Mureș – Rumunjska) – ENEFI Energiahatékonysági Nyrt protiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)

(Predmet C-212/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Stečajni postupci — Uredba (EZ) br. 1346/2000 — Članak 4. — Učinci predviđeni propisom države članice o tražbinama koje nisu bile predmet stečajnog postupka — Gubitak prava — Porezna narav tražbine — Nepostojanje utjecaja — Članak 15. — Pojam „postupci u tijeku” — Postupci prisilnog izvršenja — Isključenje)

(2017/C 006/18)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Mureș

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ENEFI Energiahatékonysági Nyrt

Tuženik: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)

Izreka

1. Članak 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku treba tumačiti na način da u njegovo područje primjene ulaze odredbe nacionalnog prava države članice na čijem je državnom području otvoren stečajni postupak kojima je za vjerovnika koji nije sudjelovao u tom postupku predviđen gubitak prava na ostvarenje svoje tražbine ili prekid prisilnog izvršenja takve tražbine u drugoj državi članici.
2. Porezna narav tražbine koja je predmet prisilnog izvršenja u državi članici koja nije država na čijem je državnom području otvoren stečajni postupak, u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, ne utječe na odgovor koji je dan na prvo prethodno pitanje.

⁽¹⁾ SL C 262, 10. 8. 2015.

Presuda Suda (treće vijeće) od 27. listopada 2016. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-220/15) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Slobodno kretanje robe — Direktiva 2007/23/EZ — Stavljanje pirotehničkih sredstava na tržište — Članak 6. — Slobodno kretanje pirotehničkih sredstava usklađenih sa zahtjevima direktive — Nacionalni propis koji stavljanje na tržište pirotehničkih sredstava uvjetuje dodatnim zahtjevima — Obveza prethodne prijave nacionalnom tijelu koje je ovlašteno pregledati i izmijeniti upute za uporabu pirotehničkih sredstava)

(2017/C 006/19)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: D. Kukovec i C. Becker, agenti, uz asistenciju B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Tuženik: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze, J. Möller i K. Petersen, agenti)

Izreka

1. Savezna Republika Njemačka je, time što je, prekoračujući zahtjeve Direktive 2007/23/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. svibnja 2007. o stavljanju na tržište pirotehničkih sredstava i unatoč prethodnoj ocjeni sukladnosti pirotehničkih sredstava, propisala, s jedne strane, da u odnosu na njih treba primijeniti postupak iz članka 6. stavka 4. Erste Verordnung zum Sprengstoffgesetz (Prva uredba o Zakonu o eksplozivima.), kako je izmijenjena Zakonom od 25. srpnja 2013., prije njihova stavljanja na tržište i, s druge strane, da Bundesanstalt für Materialforschung und -prüfung (Savezni institut za istraživanje i ispitivanje materijala, Njemačka) na temelju te odredbe ima ovlast pregledati i, po potrebi, izmijeniti njihove upute za uporabu, povrijedila obveze koje ima na temelju članka 6. stavka 1. te direktive.
2. Saveznoj Republici Njemačkoj nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 228, 13. 7. 2015.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovačka) – Lesoochránárske zoskupenie VLK protiv Obvodný úrad Trenčín

(Predmet C-243/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 92/43/EEZ — Očuvanje prirodnih staništa — Članak 6. stavak 3. — Arhuška konvencija — Sudjelovanje javnosti u odlučivanju i pristup pravosuđu u pitanjima okoliša — Članci 6. i 9. — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Projekt podizanja ograde — Zaštićeno područje Strážovské vrchy — Upravni postupak izdavanja odobrenja — Organizacija za zaštitu okoliša — Zahtjev za stjecanje statusa stranke u postupku — Odbijanje — Sudski postupak)

(2017/C 006/20)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Lesoochranárske zoskupenie VLK

Tuženik: Obvodný úrad Trenčín

uz sudjelovanje: Biely potok a.s.

Izreka

Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, zajedno s člankom 9. stavcima 2. i 4. Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša, potpisane u Aarhusu 25. lipnja 1998., koja je u ime Europske zajednice odobrena Odlukom Vijeća 2005/370/EZ od 17. veljače 2005., time što jamči pravo na djelotvornu sudsku zaštitu, pod uvjetima da osigurava širok pristup pravosuđu, pravâ koja organizaciji za zaštitu okoliša koja ispunjava zahtjeve postavljene u članku 2. stavku 5. te konvencije dodjeljuje pravo Unije, u konkretnom slučaju članak 6. stavak 3. Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2006/105/EZ od 20. studenoga 2006., zajedno s člankom 6. stavkom 1. točkom (b) navedene konvencije, treba tumačiti na način da mu se protivi, u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, tumačenje pravila nacionalnog postupovnog prava prema kojem žalba protiv odluke kojom se takvoj organizaciji odbija status stranke u upravnom postupku izdavanja odobrenja projekta koji se treba provesti na području zaštićenom na temelju Direktive 92/43, kako je izmijenjena Direktivom 2006/105, ne mora nužno ispitati tijekom odvijanja tog postupka, koji može biti konačno zaključen prije nego što bude donesena konačna sudska odluka o statusu stranke te se automatski odbija čim je taj projekt odobren, a što tu organizaciju obvezuje da podnese pravno sredstvo druge vrste kako bi stekla taj status i podvrgnula sudskom nadzoru poštovanje obveza od strane nadležnih tijela državne vlasti koje za njih proizlaze iz članka 6. stavka 3. te direktive.

⁽¹⁾ SL C 279, 24. 8. 2015.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 26. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hof van Cassatie – Belgija) – Rijksdienst voor Pensioenen protiv Willema Hoogstada

(Predmet C-269/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost — Uredba (EEZ) br. 1408/71 — Članak 4. — Materijalno područje primjene — Obustave na zakonom uređene starosne mirovine i na sve druge dopunske primitke — Članak 13. — Određivanje mjerodavnog zakonodavstva — Prebivalište u drugoj državi članici)

(2017/C 006/21)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van Cassatie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Rijksdienst voor Pensioenen

Tuženik: Willem Hoogstad

uz sudjelovanje: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

Izreka

Članku 13. stavku 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice, u verziji izmijenjenoj i ažuriranoj Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996., kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1606/98 Vijeća od 18. prosinca 2006., protivi se nacionalni propis, poput onog o kojemu se raspravlja u glavnom postupku, kojim se predviđa ubiranje doprinosa za socijalno osiguranje, koji su u izravnoj i dovoljno značajnoj vezi sa zakonima koji uređuju grane socijalne sigurnosti navedene u članku 4. navedene uredbe, iz davanja koja potječu od sustava dopunskog mirovinskog osiguranja iako korisnik tih dopunskih mirovina ne boravi u toj državi članici te je, primjenom članka 13. stavka 2. točke (f) navedene uredbe, podvrgnut zakonodavstvu iz područja socijalne sigurnosti države članice u kojoj boravi.

(¹) SL C 311, 21. 9. 2015.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 26. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Hecht-Pharma GmbH protiv Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt, u svojstvu vlasnika

(Predmet C-276/15) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Lijekovi za humanu primjenu — Direktiva 2001/83/EZ — Područje primjene — Članak 2. stavak 1. — Lijekovi proizvedeni industrijski ili postupkom proizvodnje koji uključuje industrijski proces — Članak 3. točka 2. — Galenski pripravak)

(2017/C 006/22)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Hecht-Pharma GmbH

Tuženik: Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt, u svojstvu vlasnika

Izreka

Članak 2. stavak 1. Direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu, kako je izmijenjena Direktivom 2011/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. treba tumačiti na način da se lijek za humanu primjenu poput onoga u glavnom postupku, koji na temelju nacionalnog propisa ne podliježe odobrenju za stavljanje na tržište zbog toga što ga dokazano često propisuju liječnici ili stomatolozi, koji se u bitnim proizvodnim koracima proizvodi u ljekarni u količini do sto pakiranja dnevno u okviru uobičajenog ljekarničkog poslovanja, i koji je namijenjen izdavanju u okviru postojeće dozvole za poslovanje ljekarne, ne može smatrati lijekom koji je proizveden industrijski ili postupkom koji uključuje industrijski proces u smislu te odredbe i, slijedom navedenog, nije obuhvaćen područjem primjene te direktive, pod uvjetom provedbe činjeničnih utvrđenja, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

Međutim, u slučaju da ta utvrđenja dovedu sud koji je uputio zahtjev do zaključka da je odnosni lijek u glavnom postupku proizveden industrijski ili postupkom koji uključuje industrijski proces, sudu koji je uputio zahtjev je također potrebno odgovoriti da članak 3. točku 2. Direktive 2001/83, kako je izmijenjena Direktivom 2011/62, treba tumačiti na način da mu se ne protive odredbe poput onih iz članka 21. stavka 2. točke 1. Zakona o trgovini lijekovima u vezi s člankom 6. stavkom 1. Uredbe o poslovanju ljekarni, s obzirom na to da te odredbe obvezuju, u bitnome, ljekarnike na poštovanje farmakopeje prilikom izrade ljekarničkih pripravaka. Ipak, na sudu koji je uputio zahtjev je da provjeri je li, prema činjenicama predmeta koji se pred njime vodi, dotični lijek u glavnom postupku izrađen prema farmakopejskoj recepturi.

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 27. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Belgija) – Patrice D'Oultremont i dr. protiv Région wallonne

(Predmet C-290/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Procjena učinaka određenih planova i programa na okoliš — Direktiva 2001/42/EZ — Članak 2. točka (a) i članak 3. stavak 2. točka (a) — Pojam „planovi i programi” — Uvjeti vezani uz postavljanje vjetroelektrana propisani provedbenom odlukom — Odredbe koje se, među ostalim, odnose na sigurnosne mjere, mjere nadzora, sanacijske mjere i mjere financijskog osiguranja, kao i standarde buke definirane s obzirom na namjenu područja)

(2017/C 006/23)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Patrice D'Oultremont, Henri Tumelaire, François Boitte, Éoliennes à tout prix? ASBL

Tuženici: Région wallonne

uz sudjelovanje: Fédération de l'énergie d'origine renouvelable et alternative ASBL (EDORA)

Izreka

Članak 2. točku (a) i članak 3. stavak 2. točku (a) Direktive 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni utjecaja određenih planova i programa na okoliš treba tumačiti na način da je provedbena odluka, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja sadrži različite odredbe o postavljanju vjetroelektrana, koje se moraju poštovati u okviru izdavanja upravnih dozvola za postavljanje i uporabu takvih postrojenja, obuhvaćena pojmom „planovi i programi”, u smislu te direktive.

⁽¹⁾ SL C 279, 24. 8. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vergabekammer Südbayern – Njemačka) – Hörmann Reisen GmbH protiv Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

(Predmet C-292/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Javna usluga prijevoza putnika autobusom — Uredba (CE) n° 1370/2007 — Članak 4. stavak 7. — Podizvođenje — Obveza subjekta da sam izvrši značajni dio javnih usluga prijevoza putnika — Doseg — Članak 5. stavak 1. — Postupak sklapanja ugovora o nabavi — Sklapanje ugovora o nabavi sukladno Direktivi 2004/18/EZ)

(2017/C 006/24)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Vergabekammer Südbayern

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Hörmann Reisen GmbH

Tuženik: Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

Izreka

1. Članak 5. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ) br. 1107/70, treba tumačiti na način da prilikom postupka dodjele ugovora o javnim uslugama prijevoza putnika autobusom, članak 4. stavak 7. te uredbe ostaje primjenjiv na taj ugovor.
2. Članak 4. stavak 7. Uredbe br. 1370/2007 treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da javni naručitelj na 70 % odredi postotak usluga koje subjekt, poput onog u glavnom postupku, koji je zadužen za vođenje i izvršenje javne usluge prijevoza putnika autobusom mora pružiti sâm.

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.

Presuda Suda (treće vijeće) od 27. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court – Irska) – Child and Family Agency protiv J. D.

(Predmet C-428/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću — Uredba (EZ) br. 2201/2003 — Članak 15. — Upućivanje predmeta sudu druge države članice — Područje primjene — Uvjeti primjene — Sud koji je primjereniji — Najbolji interes djeteta)

(2017/C 006/25)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Child and Family Agency

Tuženik: J. D.

uz sudjelovanje: R. P. D.

Izreka

1. Članak 15. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000 treba tumačiti na način da se primjenjuje u slučaju tužbe u području zaštite djece, koju je nadležno tijelo države članice podnijelo na temelju javnog prava, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, i čiji je cilj usvajanje mjera koje se odnose na roditeljsku odgovornost, ako izjava o nadležnosti suda druge države članice zahtijeva, nadalje, da tijelo te druge države članice pokrene postupak odvojen od onoga pokrenutog u prvoj državi članici, na temelju svog unutarnjeg prava i s obzirom na možebitno različite činjenične okolnosti.
2. Članak 15. stavak 1. Uredbe br. 2201/2003 treba tumačiti na način da:
 - kako bi mogao ocijeniti da je sud druge države članice, s kojom je dijete posebno povezano, primjereniji za rješavanje, nadležni sud države članice mora osigurati da prijenos nadležnosti za rješavanje predmeta na takav sud donosi stvarnu i konkretnu dodanu vrijednost za rješavanje predmeta, uzimajući u obzir postupovna pravila koja se primjenjuju u toj drugoj državi članici;
 - kako bi mogao ocijeniti da je takav prijenos nadležnosti u najboljem interesu djeteta, nadležni sud države članice mora posebice osigurati da taj prijenos neće imati štetan utjecaj na položaj djeteta.
3. Članak 15. stavak 1. Uredbe br. 2201/2003 treba tumačiti na način da nadležni sud države članice ne mora prilikom primjene te odredbe u predmetu koji se odnosi na roditeljsku odgovornost uzeti u obzir utjecaj mogućeg prijenosa nadležnosti za rješavanje tog predmeta na sud druge države članice na pravo na slobodno kretanje odnosnih osoba ili razlog zbog kojeg je majka djeteta o kojem je riječ iskoristila to pravo prije pokretanja postupka pred tim sudom, osim ako takva razmatranja mogu imati štetne posljedice na položaj tog djeteta.

⁽¹⁾ SL C 320, 28. 9. 2015.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 26. listopada 2016.– PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije, Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Sasol Germany GmbH

(Predmet C-468/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Damping — Provedbene uredbe (EU) br. 1138/2011 i (EU) br. 1241/2012 — Uvoz određenih masnih alkohola i njihovih mješavina podrijetlom iz Indije, Indonezije i Malezije — Uredba (EZ) br. 1225/2009 — Članak 2. stavak 10. točka (i) — Prilagodba — Poslovi slični poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije — Članak 2. stavak 10. prvi podstavak — Simetrija između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene — Načelo dobre uprave)

(2017/C 006/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (zastupnik D. Luff, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-P. Hix, agent, uz asistenciju N. Tuominen, odvjetnice), Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland i M. França, agenti) Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Sasol Germany GmbH

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) snosit će vlastite troškove i troškove Vijeća Europske unije.
3. Europska komisija snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 354, 26. 10. 2015.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 26. listopada 2016. – Westermann Lernspielverlage GmbH, ranije Westermann Lernspielverlag GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-482/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Prijava žiga Europske unije — Figurativni žig s verbalnim elementima „bambino” i „lük” — Postupak povodom prigovora — Raniji figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „bambino” — Djelomično odbijanje registracije — Opoziv ranijeg žiga na kojem se taj prigovor temeljio — Tužiteljjev dopis kojim obavještava Opći sud o tom opozivu — Odbijanje Općeg suda da dopis unese u spis — Nedostatak u obrazloženju)

(2017/C 006/27)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Westermann Lernspielverlage GmbH, ranije Westermann Lernspielverlag GmbH (zastupnici: A. Nordemann i M. Maier, Rechtsanwälte)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnik: J. Crespo Carillo, agent)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Westermann Lernspielverlage GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 406, 7. 12. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Spetsializiran nakazatelen sad – Bugarska) – kazneni postupak protiv Emila Mileva

(Predmet C-439/16 PPU) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Direktiva (EU) 2016/343 — Članci 3. i 6. — Vremenska primjena — Sudski nadzor istražnog zatvora optuženika — Nacionalni propis koji zabranjuje tijekom raspravne faze postupka istraživati postoji li osnovana sumnja da je optuženik počinio kazneno djelo — Proturječnost članku 5. stavku 1. točki (c) i članku 5. stavku 4. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda — Margina prosudbe koju nacionalna sudska praksa ostavlja nacionalnim sudovima kako bi odlučili o primjeni te konvencije)

(2017/C 006/28)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Spetsializiran nakazatelen sad

Stranka glavnog kaznenog postupka

Emil Milev

Izreka

Mišljenje koje je Vrhoven kasacionen sad (Vrhovni kasacijski sud, Bugarska) donio 7. travnja 2016. na početku razdoblja prijenosa Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku, koje nacionalnim sudovima koji su nadležni odlučivati o žalbi podnesenoj protiv odluke o istražnom zatvoru daje mogućnost da odluče mora li, tijekom raspravnog dijela kaznenog sudske postupka, zadržavanje optuženika u istražnom zatoru biti podvrgnuto sudske nadzoru koji se odnosi također na pitanje postoji li osnovana sumnja da je počinio kazneno djelo koje mu se pripisuje, ne može ozbiljno ugroziti ciljeve propisane tom direktivom, nakon isteka roka za njezin prijenos.

⁽¹⁾ SL C 364, 3. 10. 2016.

Žalba koju je 2. lipnja 2016. podnijela Ukrajina protiv rješenja Općeg suda (deveto prošireno vijeće) od 11. ožujka 2015. u predmetu T-346/14: Janukovič protiv Vijeća

(Predmet C-317/16 P)

(2017/C 006/29)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Ukrajina (zastupnik: M. Kostytska, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Viktor Fedorovič Janukovič, Vijeće Europske unije, Europska komisija, Republika Poljska

Žalba je rješenjem Suda (osmo vijeće) od 5. listopada 2016. proglašena nedopuštenom.

Žalba koju je 2. lipnja 2016. podnijela Ukrajina protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) od 11. ožujka 2015. u predmetu T-347/14, Yanukovych protiv Vijeća

(Predmet C-318/16 P)

(2017/C 006/30)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Ukrajina (zastupnik: M. Kostytska, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Viktor Viktorovych Yanukovych, Vijeće Europske unije, Europska komisija

Sud (osmo vijeće) je rješenjem od 5. listopada 2016. odlučio da žalba nije dopuštena.

Žalba koju je 2. lipnja 2016. podnijela Ukrajina protiv rješenja Općeg suda (deveto prošireno vijeće) od 11. ožujka 2015. u predmetu T-348/14, Yanukovych protiv Vijeća

(Predmet C-319/16 P)

(2017/C 006/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Ukrajina (zastupnik: M. Kostytska, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Oleksandr Viktorovych Yanukovych, Vijeće Europske unije, Europska komisija

Sud (osmo vijeće) je rješenjem od 5. listopada 2016. odlučio da žalba nije dopuštena.

Žalba koju je 13. rujna 2016. podnio Bundesverbandes Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 5. srpnja 2016. u predmetu T-167/15, Bundesverband Souvenir- Geschenke –Ehrenpreise e.V. protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo

(Predmet C-488/16 P)

(2017/C 006/32)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. (zastupnik: B. Bittner, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Freistaat Bayern

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da,

1. ukine presudu T-167/15 od 5. srpnja 2016.;
2. proglasi ništavim žig Europske unije br. 010144392 „Neuschwanstein“;
3. naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Pobijanom presudom T-167/15 se iz sljedećih razloga povređuje članak 7. stavak 1. točku (c), članak 7. stavak 1. točku (b) i članak 52. stavak 1. točku (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 ⁽¹⁾:

1. Opći sud nije uzeo u obzir, da je naziv „Neuschwanstein” oznaka zemljopisnog podrijetla. U točki 27. presude – samoj po sebi proturječnoj – navodi se da iako je dvorac „zemljopisno određen” on nije „zemljopisno mjesto”, jer je glavna funkcija mjesta očuvanje kulturne baštine, a ne izrada ili stavljanje na tržište suvenira ili usluga. „Glavna funkcija” zemljopisnog mjesta za apsolutne razloge za odbijanje registracije oznake zemljopisnog podrijetla međutim ne igra nikakvu ulogu. Dvorac Neuschwanstein je jasno i nepromjenjivo zemljopisno određen te se suprotno mišljenju Općeg suda razlikuje od uobičajenog muzeja, koji je određen predmetima koji su u njemu izloženi, koji se – za razliku od dvorca Neuschwanstein – također mogu premjestiti.

Relevantna javnost neće provesti analitičko razmatranje naziva poput „novi labudov kamen” navedeno u pobijanoj presudi, nego samo povezati ime sa svjetski poznatim dvorcem. Stoga pobijana presuda proturječi i zahtjevima Općeg suda Europske unije u njegovoj presudi „Chiemsee” ⁽²⁾, jer će relevantna javnost proizvode označene sa znakom „Neuschwanstein” povezati s dvorcem Neuschwanstein kao svjetski poznatim turističkim središtem. Ovo mjesto je dakle nedvojbeno namijenjeno da se na preferencije potrošača utječe povezivanjem proizvoda s mjestom koje može pobuditi pozitivne osjećaje. Posljedično, znak kao zemljopisna oznaka ne može biti predmet zaštite. Postoji opći interes da se imena poznatih znamenitosti zadrže dalje od monopolizacije zaštitom žiga, barem u odnosu na tipične suvenire koji se prodaju i kupuju u znak sjećanja na odnosnu znamenitost. Međutim, u pobijanoj presudi nije provedena analiza prijavljenih proizvoda i usluga u odnosu na njihovu prikladnost kao suvenira. To bi ipak bilo nužno, osobito s obzirom na to da je sporni žig prijavljen za opće pojmove, što također uključuje tipične suvenire. Činjenica da je podnositelj prijave Freistaat Bayern ne utječe na ta načela, kako je Opći sud Europske unije istaknuo u svojoj presudi Monaco ⁽³⁾, da za državu kao podnositelja prijave za registraciju žiga vrijede ista načela kao za ostale sudionike na tržištu.

2. Opći sud odstupa od postojeće sudske prakse kada u odnosu na razlog za odbijanje koji se sastoji u nedostatku razlikovnog karaktera iz 7. stavka 1. točke (b) Uredbe o žigu Zajednice zaključuje da će relevantna javnost prepoznati da su svi proizvodi označeni s „Neuschwanstein” proizvedeni, stavljeni na tržište ili dostavljeni pod nadzorom Freistaat Bayern (tako u točki 43.). Međutim, kupci proizvoda koji se tradicionalno nude u blizini znamenitosti čiji naziv nose u toj oznaci ne vide ime vlasnika znamenitosti niti očekuju da je proizvode vlasnik proizveo ili stavio na tržište. Oznaka „Neuschwanstein” služi samo kao znak sjećanja na njihov posjet znamenitosti i na mjesto prodaje. Toj relevantnoj skupini osoba nebitno je tko je proizvođač.
3. Postoji zla vjera podnositelja prijave žiga Neuschwanstein u smislu članka 52. stavka 1. točke (b), jer je relevantnoj javnosti i dokazano također i podnositelju prijave već prije prijave spornog žiga Europske unije bilo poznato, da su se u neposrednoj okolini dvorca Neuschwanstein nudili različiti proizvodi, koji su bili označeni imenom ove znamenitosti.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice, SL L 78, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

⁽²⁾ ECLI:EU:C:1999:230

⁽³⁾ ECLI:EU:T:2015:16

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. listopada 2016. uputio Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugal) – Superfoz — Supermercados Lda protiv Fazenda Pública

(Predmet C-519/16)

(2017/C 006/33)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Superfoz — Supermercados Lda

Tuženik: Fazenda Pública

Prethodna pitanja

1. Može li se članak 27. stavak 10. Uredbe (EZ) br. 882/2004 ⁽¹⁾ od 29. travnja 2004. ili bilo koja druga odredba ili opće načelo prava Europske unije koje Sud Europske unije smatra primjenjivim, tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba koja uvodi porez radi financiranja službenih kontrola sigurnosti hrane, koji tereti samo vlasnike maloprodajnih trgovina hranom ili miješanih maloprodajnih trgovina, a da navedeni porez ne odgovara nijednoj posebnoj službenoj kontroli koja se provodi zbog njih ili u njihovu korist?
2. Bi li odgovor bio drukčiji da je umjesto poreza bio uveden financijski doprinos u korist javnog subjekta, koji tereti iste obveznike te je namijenjen pokrivanju troškova kontrola kvalitete hrane, ali s jedinim ciljem da odgovornost za financiranje navedenih kontrola proširi na sve subjekte u lancu opskrbe hranom?
3. Je li izuzeće određenih gospodarskih subjekata od poreza na sigurnost hrane koji opterećuje samo određene maloprodajne trgovine hranom ili miješane maloprodajne trgovine (u bitnome velike poduzetnike u maloprodajnoj trgovini hranom) i čija je svrha financiranje troškova provedbe službenih kontrola u području sigurnosti hrane, zaštite i zdravlja životinja te zaštite i zdravlja bilja državna potpora nespojiva s unutarnjim tržištem u djelu u kojem iskrivljava ili može iskriviti tržišno natjecanje, dajući prednost određenim poduzetnicima ili proizvođačima u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a ili je izuzeće od ranije navedenog poreza sastavni dio državne potpore podložne obavijesti Europskoj Komisiji u smislu članka 108. stavka 3. UFEU-a?
4. Protivi li se načelima prava Unije, odnosno načelima jednakosti, nediskriminacije i tržišnog natjecanja (uključujući zabranu obrnute diskriminacije) i slobodi poduzetništva, nacionalna odredba koja:
 - a) obvezu plaćanja poreza nameće isključivo velikim poduzetnicima u maloprodajnoj trgovini hranom?
 - b) isključuje iz područja primjene poreza subjekte ili mikropoduzetnike s prodajnom prostorom manjim od 2 000 m², koji nisu članovi grupe ili ne pripadaju poduzetniku koji upotrebljava jedan ili više znakova i raspolaže na nacionalnom nivou ukupnim prodajnim prostorom od 6 000 m² ili više?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004., o službenim kontrolama koje se provode radi provjeravanja poštivanja propisa o hrani i hrani za životinje te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja (SL 2004., L 165, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 51., str. 5.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. listopada 2016. uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas
(Litva) – Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras protiv „Specializuotas transportas” UAB**

(Predmet C-531/16)

(2017/C 006/34)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras, „Specializuotas transportas” UAB

Druge stranke u postupku: „VSA Vilnius” UAB, „Švarinta” UAB, „Specialus autotransportas” UAB, „Ecoservice” UAB

Prethodna pitanja

1. Treba li slobodno kretanje osoba i usluga predviđene člankom 45. odnosno člankom 56. UFEU-a, načela jednakog postupanja prema gospodarskim subjektima i transparentnosti iz članka 2. Direktive 2004/18 ⁽¹⁾ i načelo slobodnog i poštenog tržišnog natjecanja među gospodarskim subjektima koje proizlazi iz ranije navedenih načela (uzetih zajedno ili odvojeno, ali bez ograničavanja na te odredbe) razumjeti i tumačiti na način da:

ako su povezani ponuditelji čije gospodarske, upravljačke, financijske ili druge veze mogu pobuditi sumnju u njihovu neovisnost i zaštitu povjerljivih informacija i/ili im mogu osigurati (moguće) preduvjete da budu u prednosti naspram drugih ponuditelja, odlučili podnijeti odvojene (neovisne) ponude u okviru istog postupka javne nabave, trebaju li u svakom slučaju obznaniti te veze koje među njima postoje javnom naručitelju čak i ako on to od njih posebno ne zahtijeva, neovisno o tome je li ta obveza predviđena nacionalnim pravom u području javne nabave ili nije?

2. Ako je odgovor na prvo pitanje:

- (a) potvrđan (to jest ponuditelji u svakom slučaju moraju obznaniti svoje veze javnom naručitelju), je li okolnost da ta dužnost nije ispunjena u tom slučaju ili da nije valjano ispunjena dovoljna da javni naručitelj zaključi ili žalbeno tijelo (sud) odluči da povezani ponuditelji koji su podnijeli odvojene ponude sudjeluju u istom postupku javne nabave a da se stvarno tržišno ne natječu (fiktivno tržišno natjecanje)?
- (b) niječan (to jest ponuditelji nemaju nikakvu dodatnu obvezu — osim one predviđene zakonima li uvjetima postupka javne nabave — da obznane svoje veze), snosi li javni naručitelj rizik sudjelovanja tih povezanih gospodarskih subjekata i rizik posljedica koje iz toga proizlaze ako javni naručitelj nije naveo u dokumentaciji za nadmetanje?

3. Neovisno o odgovoru na prvo pitanje i s obzirom na presudu Suda u predmetu C-538/13, eVigilo, treba li pravne odredbe na koje se poziva u prvom pitanju te članak 1. stavak 1. treći podstavak i članak 2. stavak 1. točka (b) Direktive 89/665 ⁽²⁾ (uzeti zajedno ili odvojeno, ali bez ograničavanja na te odredbe) razumjeti i tumačiti na način da:

- (a) ako tijekom postupka javne nabave javnom naručitelju na bilo koji način postane jasno da postoje značajne veze (poveznice) između određenih ponuditelja, taj javni naručitelj treba se, neovisno o vlastitoj ocjeni te činjenice i (ili) drugih okolnosti (na primjer formalne i suštinske razlike između ponuda ponuditelja, javnog obvezivanja ponuditelja da će se pošteno natjecati na tržištu s drugim ponuditeljima itd.), odvojeno obratiti povezanim ponuditeljima i od njih zatražiti da razjasne je li i na koji način njihova osobna situacija spojiva sa slobodnim i poštenim tržišnim natjecanjem među ponuditeljima?

- (b) ako javni naručitelj ima takvu obvezu, ali je ne izvrši, ima li dovoljno temelja da sud utvrdi da je on postupao nezakonito jer nije osigurao transparentnost i objektivnost postupka i jer nije zatražio dokaze od podnositelja zahtjeva ili donio odluku na vlastitu inicijativu o mogućem utjecaju osobne situacije povezanih subjekata na ishod postupka javne nabave?
4. Treba li pravne odredbe iz trećeg pitanja i članak 101. stavak 1. UFEU-a (uzeti zajedno ili odvojeno, ali bez ograničavanja na te odredbe), u skladu s presudama Suda u predmetima C-538/13, *eVigilo*, C-74/14, *Eturas and Others*, i C-542/14, *VM Remonts*, razumjeti i tumačiti na način da:
- (a) kada ponuditelj (tužitelj) postane svjestan odbijanja ponude s najnižom cijenom koju je podnio jedan od dva povezana ponuditelja u postupku javne nabave (ponuditelj A) i da je drugi ponuditelj (ponuditelj B) bio uspješan, i također s obzirom na druge okolnosti povezane s tim ponuditeljima i njihovim sudjelovanjem u postupku javne nabave (činjenica da ponuditelji A i B imaju isti upravni odbor; činjenica da imaju isto društvo majku, koje nije sudjelovalo u postupku javne nabave; činjenica da ponuditelji A i B nisu obznanili svoje veze javnom naručitelju i nisu odvojeno dostavili dodatna pojašnjenja o tim vezama, među ostalim jer ih se o tome nije pitalo; činjenica da je ponuditelj A u svojoj ponudi dostavio kontradiktorne informacije o usklađenosti predloženih prijevoznih sredstava (vozila za prikupljanje otpada) s EURO V uvjetom iz poziva na nadmetanje; činjenica da ponuditelj koji je podnio ponudu s najnižom cijenom koja je odbijena zbog svojih nedostataka, prvo, nije osporavao odluku javnog naručitelja i, drugo, podnio je žalbu na odluku prvostupanjskog suda u kojoj je među ostalim[osporavao] zakonitost odbijanja njegove ponude; itd.) i kada, s obzirom na sve navedene okolnosti javni naručitelj nije ništa poduzeo, je li samo to dovoljno da se prihvati zahtjev upućen žalbenom tijelu da proglasi nezakonitim postupanje javnog naručitelja koji nije osigurao transparentnost i objektivnost postupka i nije zahtijevao od tužitelja da podnese konkretne dokaze o nepoštenom postupanju ponuditelja A i B?
- (b) ponuditelji A i B nisu dokazali javnom naručitelju da su stvarno i pošteno sudjelovali u postupku javne nabave samo zato što je ponuditelj B svojevoljno podnio izjavu o poštenom sudjelovanju, ponuditelj B je primijenio standarde kvalitetnog upravljanja za sudjelovanje u javnoj nabavi i, dodatno, ponude tih ponuditelja nisu bile formalno i suštinski jednake?
5. Može li se članak 101. UFEU-a i sudska praksa Suda kojom se tumači ta odredba u načelu primijeniti na ocjenu postupanja povezanih gospodarskih subjekata (koji imaju zajedničko društvo majku) koji odvojeno sudjeluju u istom postupku javne nabave čija vrijednost doseže onu međunarodne javne nabave, i kada sjedište javnog naručitelja koji je objavio javnu nabavu i mjesto gdje bi se usluge trebale pružati nisu jako udaljeni od druge države članice (Republika Latvija), s obzirom na, među ostalim, svojevoljno podnošenje izjave jednog od tih gospodarskih subjekata da će se pošteno sudjelovati u postupku?
- (¹) Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL 2004 L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.).
- (²) Direktiva Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima (SL 1989 L 395, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 6., str.3.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. listopada 2016. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos protiv AB SEB bankas

(Predmet C-532/16)

(2017/C 006/35)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Druga stranka: AB SEB bankas

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 184. do 186. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost tumačiti na način da u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku mehanizam za ispravak odbitka iz Direktive 2006/112 nije primjenjiv u slučajevima u kojima prvotni odbitak poreza na dodanu vrijednost (PDV) nije uopće bio moguć jer je riječ o izuzetoj transakciji koja se odnosi na isporuku zemljišta?
2. Utječe li na odgovor na prvo pitanje činjenica (1) da je PDV na kupnju zemljišnih parcela prvotno odbijen zbog prakse porezne uprave da se predmetna isporuka pogrešno smatra isporukom građevinskog zemljišta koja podliježe PDV-u, kako je određeno u članku 12. stavku 1. točki (b) Direktive 2006/112, i/ili (2) da je nakon prvotnog odbitka koji je primijenio kupac, isporučitelj zemljišta ispostavio kupcu obavijest o knjiženju u kojem je prilagodio iznose PDV-a navedene (iskazane) u prvotnom računu?
3. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, treba li u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom predmetu članke 184. i/ili 185. Direktive 2006/112 tumačiti na način da u slučaju u kojem prvotni odbitak nije smio biti primijenjen jer je predmetna transakcija izuzeta od PDV-a treba smatrati da je obveza poreznog obveznika da ispravi taj odbitak nastala odmah ili tek kada se saznalo da prvotni odbitak nije smio biti primijenjen?
4. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, treba li u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom predmetu Direktivu 2006/112, a osobito njezine članke 179., 184. do 186. i 250., tumačiti na način da se ispravljeni iznosi pretporeza koji se može odbiti moraju odbiti u poreznom razdoblju u kojem je nastala obveza i/ili pravo poreznog obveznika da ispravi prvotni odbitak?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. listopada 2016. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) – UAB „Spika“, AB „Senoji Baltija“, UAB „Stekutis“, UAB „Prekybos namai Aistra“ protiv Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

(Predmet C-540/16) ⁽¹⁾

(2017/C 006/36)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: UAB „Spika“, AB „Senoji Baltija“, UAB „Stekutis“, UAB „Prekybos namai Aistra“

Druga stranka u postupku: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

Ostali sudionici: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, BUAB Sedija, UAB Starkis, UAB Baltijos šprotai, UAB Ramsun, AB Laivitė, UAB Baltlanta, UAB Strimelė, V. Malinausko gamybinė-komercinė firma Stilma, UAB Banginis, UAB Monistico, UAB Rikneda, UAB Baltijos jūra, UAB Grinvita i BUAB Baltijos žuvis

Prethodna pitanja

Treba li članak 17. i članak 2. stavak 5. točku (c) Uredbe (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkoj ribarstvenoj politici, izmjeni uredaba Vijeća (EZ) br. 1954/2003 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 2371/2002 i (EZ) br. 639/2004 i Odluke Vijeća 2004/585/EZ, u odnosu na članke 16. i 20. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, tumačiti na način da je državi članici, kada izvršava diskrecijsku ovlast predviđenu člankom 16. stavkom 6., zabranjen izbor metode dodjele ribolovnih kvota koje su joj dodijeljene što uzrokuje nejednake mogućnosti tržišnog natjecanja za gospodarske subjekte koji obavljaju djelatnosti u tom području, zbog veće količine ribolovnih mogućnosti, iako se ta metoda temelji na transparentnom i objektivnom kriteriju?

⁽¹⁾ SL L 354, str. 22.

Tužba podnesena 25. listopada 2016. – Europska komisija protiv Kraljevine Danske**(Predmet C-541/16)**

(2017/C 006/37)

*Jezik postupka: danski***Stranke**

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: L. Grønfeldt i J. Hottiaux, agenti)

Tuženik: Kraljevina Danska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da Kraljevina Danska nije poštovala svoje obveze iz članka 2. točke 6. u vezi s člankom 8. Uredbe (EZ) br. 1072/2009⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta;
- naloži Kraljevini Danskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

- Komisija navodi da članak 8. stavak 2. Uredbe br. 1072/2009 iscrpno uređuje uvjete pod kojima je prijevoznicima dopušteno obavljanje kabotaže. Odredba ne određuje maksimalan broj mjesta utovara i/ili istovara tijekom iste kabotaže. Ograničenje na tri kabotaže ne znači da se kabotaža mora sastojati od određenog broja mjesta utovara i/ili istovara.
- Prema danskom propisu, kabotaža se može sastojati od više mjesta utovara ili istovara, ali ne od oboje. Danski propis zabranjuje stranim prijevoznicima da obavljaju kabotažu koja se sastoji od više mjesta utovara i istovara, što predstavlja ograničenje načina na koje prema Uredbi br. 1072/2009 ti cestovni prijevoznici mogu obavljati kabotažu u Danskoj.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza (SL 2009., L 300, str. 72.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 5., str. 235.).

Tužba podnesena 27. listopada 2016. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke**(Predmet C-543/16)**

(2017/C 006/38)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: C. Hermes, E. Manhaeve, agenti)

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtjeva da

- utvrdi da je Savezna Republika Njemačka povrijedila obveze koje ima na temelju članka 5. stavaka 5. i 7. u vezi s Prilozima II. i III. Direktivi Vijeća 91/676/EEZ o zaštiti voda od onečišćenja uzrokovanog nitratima iz poljoprivrednih izvora ⁽¹⁾ jer nije poduzela dodatne mjere i jača djelovanja kada je postalo izvjesno da mjere iz akcijskog programa za ostvarenje ciljeva iz ove direktive neće biti dovoljne i nije revidirala akcijski program kako bi se uskladila s zahtjevima iz Priloga II. i III.;
- naloži Saveznoj Republici Njemačkoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Savezna Republika Njemačka povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 5. stavka 5. jer nije poduzela dodatne mjere i jača djelovanja, iako je, najkasnije do podnošenja petog izvješća iz članka 10. Direktive koje je Njemačka podnijela za razdoblje od 2008. do 2011., 4. srpnja 2012., postalo izvjesno da mjere iz njemačkog akcijskog programa za ostvarivanje ciljeva te direktive neće biti dovoljne.

Osim toga, Savezna Republika Njemačka povrijedila je obveze koje ima prema članku 5. stavku 7. Direktive, jer nije revidirala njemački akcijski program, iako je to bilo nužno uzimajući u obzir stanje opisano u gore navedenom izvješću od 4. srpnja 2012. Pritom je Savezna Republika Njemačka morala u svakom slučaju poduzeti mjere koje odgovaraju sadržajnim zahtjevima članka 5. stavaka 3. i 4. u vezi s prilozima II. i III. Direktive u cijelosti i propisno.

Kod njemačkih pravila koja su na snazi to nije slučaj, jer

- u pogledu načela uravnoteženog gnojenja, ona sadrže izračun potreba za gnojivom koji ne odgovara stvarnim potrebama određenih kultura za hranjivim tvarima, zahtjevima pedoklimatskih uvjeta i uvažavanju utjecaja gnojenja na vodene tokove, te dopuštaju prekoračenje do 60 kilograma dušika po hektaru godišnje u hranjivoj tvari (vidjeti Prilog III. točka 1. treći odjeljak Direktive);
- tijekom razdoblja zabrane ona predviđaju iznimku za „*kruti gnoj bez ekstrementa peradi*” te ne sadrže diferencijaciju prema pedoklimatskim regijama, vrstama gnojiva, načinima gnojenja i ostalim okolišnim čimbenicima propisujući samo razdoblja zabrane od dva i pol do tri mjeseca (vidjeti Prilog III. točku 1 prvi odjeljak i Prilog II. točku A. br. 1. Direktive);
- u pogledu propisanog kapaciteta spremnika za stajsko gnojivo, propisani kapaciteti odgovaraju kratkim razdobljima te, uz iznimku uredbi Berlina, Saske i Tiringije mogu uskladištiti samo tekuće gnojivo (vidi Prilog II. točku A. br. 5. Direktive);
- dopuštaju na godišnjim obrađenim kulturama i travnatim površinama pod određenim uvjetima nanošenje najviše količine gnojiva koja odgovara iznosu od 230 kg dušika po hektaru godišnje (vidjeti Prilog III. točku 2. prvi pododjeljak Direktive);

- u pogledu primjene gnojiva na tlu na strmom terenu ona predviđaju iznimku za kruti gnoj, bez ekstrementa peradi, predviđaju samo ograničenja za nanošenje gnojiva sa visokom koncentracijom dušika kod nagiba većeg od 10 % te u ovom slučaju zabranjuju samo u razmaku od tri metra od gornjeg ruba vodenog pada čime višestruko odstupaju od relevantnih znanstvenih studija (vidjeti Prilog II. točku A. br. 2. i Prilog III. točku 1. treći odjeljak pod (a) Direktive);
- zabranjuju nanošenje gnojiva samo ako je snježni pokrivač deblji od pet centimetara i kod „tla koje je stalno zaleđeno i koje se površinski ne odmrzava tijekom dana” (vidjeti Prilog II. točku A. br. 3. i Prilog III. točku 1. treći odjeljak pod (a) i (b) Direktive).

Redovne napomene njemačke vlade o planiranim izmjenama uredbe o gnojenju ne mogu opovrgnuti navedene povrede članka 5. stavaka 5. i 7. Direktive. Naime, odnosni propisi nisu stupili na snagu niti do proteka roka iz obrazloženog mišljenja od 11. rujna 2014., a niti od tada.

(¹) SL, L 375, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 6., str. 6.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 9. studenoga 2016. – Birkenstock Sales protiv EUIPO-a (Prikaz uzorka međusobno prepletenih valovitih linija)

(Predmet T-579/14) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Figurativni žig koji prikazuje uzorak međusobno prepletenih valovitih linija — Apsolutni razlog za odbijanje — Razlikovni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Reljefni uzorak — Otiskivanje reljefnog uzorka na pakiranje proizvoda”)

(2017/C 006/39)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Birkenstock Sales GmbH (Vettelschoß, Njemačka) (zastupnici: C. Menebröcker i V. Töbelmann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: G. Schneider i D. Walicka, a zatim D. Walicka, u svojstvu agenata)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. svibnja 2014. (predmet R 1952/2013-1), u vezi s međunarodnom registracijom u kojoj je naznačena Europska unija figurativnog žiga koji prikazuje uzorak međusobno prepletenih valovitih linija

Izreka

1. Odluka prvog žalbenog vijeća Europskog ureda za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 15. svibnja 2014. (predmet R 1952/2013-1) poništava se u dijelu koji se odnosi na sljedeće proizvode: „umjetni udovi, oči i zubi”, „materijal za šivanje rana; materijal za kirurško šivanje” i „životinjske kože, životinjske kože pripremljene za izradu krznarskih proizvoda”.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Birkenstock Sales GmbH će snositi vlastite troškove i polovicu troškova EUIPO-a. EUIPO će snositi polovicu vlastitih troškova.

⁽¹⁾ SL C 351, 6. 10. 2014.

Presuda Općeg suda od 10. studenoga 2016. – Polo Club protiv EUIPO-a – Lifestyle Equities (POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN)

(Predmet T-67/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN — Raniji figurativni žigovi Europske unije BEVERLY HILLS POLO CLUB — Relativni razlog za odbijanje — Opasnost od dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Podnošenje dodatnih dokaza — Diskrecijska ovlast dodijeljena člankom 76. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Djelomično vraćanje predmeta Odjelu za prigovore — Članak 64. stavci 1. i 2. Uredbe br. 207/2009”)

(2017/C 006/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Polo Club (Gassin, France) (zastupnik: D. Masson, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: V. Melgar i H. Kunz, a zatim H. O'Neil, agenti)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Lifestyle Equities CV (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnici: D. Russo i V. Wellens, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. studenoga 2014. (predmet R 1882/2013-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Lifestyle Equities i Polo Club.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Polo Club nalaže se snošenje troškova ovog postupka.

⁽¹⁾ SL C 118, 13. 4. 2015.

Presuda Općeg suda od 9. studenoga 2016. – Trivisio Prototyping protiv Komisije

(Predmet T-184/15) ⁽¹⁾

„Financijska potpora — Šesti okvirni program za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti — Ugovori vezani uz projekte ULTRA, CINESPACE i IMPROVE — Djelomična preinaka tužbe — Odluka koja ima snagu ovršne isprave — Članak 299. UFEU-a — Arbitražna klauzula — Prihvatljivi troškovi — Povrat isplaćenih sredstava”

(2017/C 006/41)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Trivisio Prototyping GmbH (Trier, Njemačka) (zastupnici: A. Bartosch i A. Böhlke, a zatim A. Böhlke, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Delaude i F. Moro, agenti, uz asistenciju R. van der Houta i S. Blazeka, odvjetnikâ)

Predmet

S jedne strane, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja odluke Komisije C(2015) 633 *final* od 2. veljače 2015. o povratu ukupnog iznosa od 385 112,19 eura uvećanog za kamate i, s druge strane, zahtjev na temelju članka 272. UFEU-a radi utvrđivanja nepostojanja tražbine koju Komisija tvrdi da ima prema društvu Trivisio Prototyping.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Trivisio Prototyping GmbH snosit će vlastite troškove kao i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 262, 10. 8. 2015.

Presuda Općeg suda od 9. studenoga 2016. – Smarter Travel Media protiv EUIPO-a (SMARTER TRAVEL)**(Predmet T-290/15) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije SMARTER TRAVEL — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) te stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Jednako postupanje”)**

(2017/C 006/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Smarter Travel Media LLC (Boston, Massachusetts, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: P. Olson, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: L. Rampini, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. ožujka 2015. (predmet R 1986/2014-2), u vezi s prijavom za registraciju figurativnog znaka SMARTER TRAVEL kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Smarter Travel Media LLC nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 262, 10. 8. 2015.

Presuda Općeg suda od 17. studenoga 2016. – Vince protiv EUIPO-a (ELECTRIC HIGHWAY)**(Predmet T-315/15) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije ELECTRIC HIGHWAY — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)**

(2017/C 006/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Dale Vince (Stroud, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: B. Longstaff, barrister)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Bonne, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. ožujka 2015. (predmet R 1442/2014-5), u vezi s prijavom za registraciju verbalnog znaka ELECTRIC HIGHWAY kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. Daleu Vinceu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 406, 7. 12. 2015.

Presuda Općeg suda od 8. studenoga 2016. – For Tune protiv EUIPO-a – Gastwerk Hotel Hamburg (fortune)

(Predmet T-579/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije fortune — Raniji njemački verbalni žig FORTUNE-HOTELS — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 006/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: For Tune sp. z o.o. (Varšava, Poljska) (zastupnik: K. Popławska, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: L. Rampini, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Gastwerk Hotel Hamburg GmbH & Co. KG (Hamburg, Njemačka)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. kolovoza 2015. (predmet R 2808/2014-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Gastwerk Hotel Hamburg i For Tune.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. Društvu For Tune sp. z o.o. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 398, 30. 11. 2015.

Presuda Općeg suda od 17. studenoga 2016. – Fedtke protiv EGSO-a

(Predmet T-157/16 P) ⁽¹⁾

(„Žalba — Javna služba — Službenici — Isključivo potvrdni akt — Nove i bitne činjenice — Teret dokazivanja”)

(2017/C 006/45)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Ingrid Fedtke (Wezembeek-Oppem, Belgija) (zastupnik: M.-A. Lucas, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski gospodarski i socijalni odbor (EGSO) (zastupnici: M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal i L. Camarena Januzec, agenti, uz asistenciju B. Wägenbaur, odvjetnika)

Predmet

Žalba protiv rješenja Službeničkog suda Europske unije (drugo vijeće) od 5. veljače 2016., Fedtke/EGSO (F-107/15, EU:F:2016:15), kojom se zahtijeva ukidanje tog rješenja.

Izreka

1. Ukida se rješenje Službeničkog suda Europske unije (drugo vijeće) od 5. veljače 2016., Fedtke/EGSO (F-107/15).
2. Predmet se vraća vijeću Općeg suda koje nije odlučivalo o ovoj žalbi.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 191, 30. 5. 2016.

Rješenje Općeg suda od 9. studenoga 2016. – Biofa protiv Komisije

(Predmet T-746/15) ⁽¹⁾

(„Žalba za poništenje — Sredstva za zaštitu bilja — Provedbena uredba (EU) 2015/2069 — Odobranje osnovne tvari natrijev hidrogenkarbonat — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”)

(2017/C 006/46)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Biofa AG (Münsingen, Njemačka) (zastupnici: C. Stallberg i S. Knoblich, zatim C. Stallberg, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: P. Ondrůšek, G. von Rintelen i F. Moro, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2069 od 17. studenoga 2015. o odobravanju osnovne tvari natrijev hidrogenkarbonat u skladu s Uredbom (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i o izmjeni Priloga Provedbenoj uredbi Komisije (EU) br. 540/2011 (SL L 301, str. 42.).

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Nije potrebno odlučivati o zahtjevu za intervenciju Kraljevine Danske.
3. Društvu Biofa AG se nalaže snošenje troškova, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.
4. Kraljevina Danska će snositi vlastite troškove povezane sa zahtjevom za intervenciju.

⁽¹⁾ SL C 59, 15. 2. 2016.

Rješenje Općeg suda od 7. listopada 2016. – Slovenija protiv Komisije**(Predmet T-12/16) ⁽¹⁾****(„EFJP i EPFRR — Izdaci isključeni iz financiranja — Izdaci koji su nastali za Sloveniju — Donošenje Provedbene odluke (EU) 2016/1059 — Obustava postupka”)**

(2017/C 006/47)

Jezik postupka: slovenski

Stranke

Tužitelj: Republika Slovenija (zastupnik: L. Bembič, agent)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B. Rous Demiri i D. Triantafyllou, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a i kojim se traži poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2015/2098 od 13. studenoga 2015. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2015., L 303, str. 35.), u dijelu u kojem se ona odnosi na Republiku Sloveniju.

Izreka

1. Postupak se obustavlja.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Republike Slovenije.

⁽¹⁾ SL C 98, 14. 3. 2016.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 11. studenoga 2016. – Solelec i dr. protiv Parlamenta**(Predmet T-281/16 R)****(„Privremena pravna zaštita — Ugovori o javnoj nabavi radova — Postupak javne nabave — Radovi na električnim instalacijama (visoki napon) u okviru projekta proširenja i obnove zgrade Parlamenta Konrad Adenauer u Luxembourg — Odbijanje ponude ponuditelja i dodjela ugovora drugom ponuditelju — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)**

(2017/C 006/48)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Solelec SA (Esch-sur-Alzette, Luksemburg), Mannelli & Associés SA (Bertrange), Paul Wagner et fils SA (Luxembourg), Socom SA (Foetz) (zastupnik: S. Marx, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: M. Mraz i L. Chrétien, agenti)

Predmet

Tužba koja se temelji na člancima 278. i 279. UFEU-a i kojom se zahtijeva suspenzija primjene, s jedne strane, odluke Parlamenta od 27. svibnja 2016. o odbijanju ponude tužitelja za seriju radova br. 75 u okviru poziva za nadmetanje s oznakom INLO-D-UPIL-T-15-AO6, u vezi s proširenjem i obnovom zgrade Konrad Adenauer u Luxembourg i, s druge strane, odluke o dodjeli te serije radova drugom ponuditelju.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. Opoziva se rješenje od 9. lipnja 2016. doneseno u predmetu T-281/16 R.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 25. listopada 2016. – La Quadrature du Net i dr. protiv Komisije**(Predmet T-738/16)**

(2017/C 006/49)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelji: La Quadrature du Net (Paris, Francuska), French Data Network (Amiens), Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs (Fédération FDN) (Amiens) (zastupnik: H. Roy, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi da se Provedbena odluka Komisije (EU) 2016/1250 od 12. srpnja 2016. protivi člancima 7., 8. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
- poništi tu odluku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), zbog toga što je prikupljanje na koje propisi Sjedinjenih Američkih Država ovlašćuju općenito. Provedbena odluka Komisije (EU) 2016/1250 od 12. srpnja 2016. o primjerenosti zaštite u okviru europsko-američkog sustava zaštite privatnosti u skladu s Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) čini takvu povredu time što se u njoj ne donosi zaključak da propisi Sjedinjenih Američkih Država osobito nanose štetu bitnom sadržaju temeljnog prava na poštovanje privatnog života zajamčenog člankom 7. Povelje.
 2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Povelje, zato što je u pobijanoj odluci pogrešno zaključeno da europsko-američki sustav zaštite podataka osigurava razinu zaštite temeljnih prava u biti istovjetnu onoj kakva se jamči u okviru Unije unatoč tomu što ne postoji ograničenje da se prikupljanje svodi na najmanju moguću razinu nužnu za uporabu na koju ovlašćuju propisi Sjedinjenih Američkih Država.
 3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Povelje, s obzirom na to da pobijanom odlukom nije uzeto u obzir nepostojanje učinkovite pravne zaštite lijeka predviđene propisima Sjedinjenih Američkih Država i zato što unatoč tom nedostatku zaključuje da postoji gore navedena istovjetna zaštita.
 4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Povelje, jer se pobijanom odlukom očito pogrešno smatra da europsko-američki sustav zaštite podataka osigurava zaštitu istovjetnu onoj kakva se jamči u okviru Unije unatoč tomu što u propisima Sjedinjenih Američkih Država nije predviđen neovisni nadzor.
-

Tužba podnesena 28. listopada 2016. – BPCE protiv ESB-a**(Predmet T-745/16)**

(2017/C 006/50)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: BPCE (Pariz, Francuska) (zastupnici: A. Gosset-Grainville, C. Renner i P. Kupka, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske središnje banke br. ECB/SSM/2016-9695005MSXIOYEMGDF46/195 od 24. kolovoza 2016.;
- u svakom slučaju, naloži Europskoj središnjoj banci snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nenadležnosti kojom je navodno zahvaćena odluka Europske središnje banke (ESB) od 24. kolovoza 2016. o odbijanju tužiteljeva zahtijeva za isključenje izloženosti prema Caisse des dépôts et consignations, koje proizlaze iz centraliziranih fondova prikupljenih u okviru regulirane štednje, iz izračuna omjera financijske poluge (u daljnjem tekstu: pobijana odluka), jer ESB nije bio nadležan za odbijanje dodjele zahtijevanog isključenja nakon što je utvrdio da su ispunjeni svi uvjeti utvrđeni primjenjivim odredbama Unije.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na više pogrešaka koje se tiču prava koje je počinio tuženik. Naime, tužitelj smatra da pobijana odluka, čak i da je ESB bio nadležan za njezino donošenje, nije valjana jer sadrži više pogrešaka koje se tiču prava u odnosu na Uredbu (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL 2013., L 176, str. 1.; u daljnjem tekstu: Uredba br. 575/2013) i namjere zakonodavca Europske unije zbog pogrešnog načina na koji je ESB tumačio predmetni propis i tako donio odluku koja:
 - je u suprotnosti s ciljevima i svrhom pravila o omjeru financijske poluge jer ne uzima u obzir ne samo cilj samog propisa o omjeru financijske poluge već ni namjeru zakonodavca izraženu donošenjem članka 429. stavka 14. Uredbe br. 575/2013;
 - mijenja osnovnu odredbu uzimajući u obzir dva nova uvjeta koji nisu predmet odredbe o kojoj je riječ;
 - lišava korisnog učinka članak 429. stavak 14. Uredbe br. 575/2013
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na više očitih pogrešaka u ocjeni kojima je zahvaćena pobijana odluka, osobito kad je riječ o prirodi centraliziranih fondova regulirane štednje, posljedicama upisivanja fondova u bilancu banke i učincima mehanizma prilagodbe centraliziranih iznosa.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi više općih načela prava Unije, odnosno načela proporcionalnosti, načela pravne sigurnosti i načela dobre uprave jer je ESB povrijedio svoju obvezu dužne pažnje.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na nedostatku u obrazloženju pobijane odluke jer je ESB imao posebno naglašenu obvezu obrazlaganja, a navedena odluka je nedostatno i dvosmisleno obrazložena.

Tužba podnesena 28. listopada 2016. – Stemcor London i Samac Steel Supplies protiv Komisije**(Predmet T-749/16)**

(2017/C 006/51)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelji: Stemcor London Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina), Samac Steel Supplies Ltd (London) (zastupnici: F. Di Gianni i C. Van Hemelrijck, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- Poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2016/1329 od 29. srpnja 2016. o uvođenju konačne antidampinske pristojbe na evidentirani uvoz određenih hladno valjanih plosnatih čeličnih proizvoda podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Ruske Federacije (SL 2016., L 210, str. 27.), i
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da su pogrešni i nezakoniti tumačenje i primjena uvjeta „uvoznik[ove svijesti]” propisane člankom 10. stavkom 4. točkom (c) osnovne antidampinske Uredbe (EU) 2016/1036.
 - Prvi dio: pogrešno je i nezakonito tumačenje koje se nalazi u Uredbi (EU) 2016/1329 („pobijana uredba”) u vezi s uvoznikovom svijesti o uvjetu propisanom člankom 10. stavkom 4. točkom (c) osnovne antidampinske Uredbe (EU) 2016/1036.
 - Drugi dio: tumačenje članka 10. stavka 4. točke (c) osnovne antidampinske Uredbe (EU) 2016/1036 s obzirom na ustaljen način tumačenja EU prava i WTO Ugovora o antidampingu pokazuje da, kako bi se utvrdilo je li uvjet ispunjen, Komisija mora ocijeniti uvoznikovu stvarnu svijest o tome.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se ocjena uvjeta „značajnog povećanja uvoza” pogrešno temeljio na razdoblju koje počinje od prvog cijelog mjeseca nakon objave od pokretanja ispitnog postupka u Službenom listu i koje završava u posljednjem cijelom mjesecu koji prethodi uvođenju privremenih mjera.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je pogrešno i nezakonito tumačenje na koje se oslanja u pobijanoj uredbi u vezi s uvjetom da je u „ozbiljnoj mjeri ugro[žen] pozitivan učinak” iz članka 10. stavka 4. točke (d) osnovne antidampinske Uredbe (EU) 2016/1036.
 - Prvi dio: Komisija je pogrešno izvršila općenitu ocjenu u da je u „ozbiljnoj mjeri ugro[žen] pozitivan učinak” članka 10. stavka 4. točke (d) Osnovne uredbe, iako je trebala izvršiti konkretnu analizu ponašanja svakog pojedinog uvoznika kako bi utvrdila je li njihov uvoz pridonio navodnom ozbiljnom ugrožavanju pozitivnog učinka pristojbi.
 - Drugi dio: pobijana uredba sadržava pogreške jer utvrđuje da bi se retroaktivnom primjenom uvoznih pristojbi do koje je došlo u razdoblju evidentiranja izbjegnulo ozbiljno ugrožavanje pozitivnog učinka pristojbi.

Tužba podnesena 28. listopada 2016. – FV protiv Vijeća**(Predmet T-750/16)**

(2017/C 006/52)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* FV (Rhode-St-Genèse, Belgija) (zastupnici: L. Levi i A. Tymen, odvjetnici)*Tuženik:* Vijeće Europske unije**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

— proglasi ovu tužbu dopuštenom i osnovanom;

i posljedično:

— poništi odluku od 8. prosinca 2015., donesenu na temelju članka 42.c Pravilnika o osoblju za dužnosnike;

— po potrebi poništi odluku od 19. srpnja 2016., kojom je odbijena tužiteljeva pritužba od 8. ožujka 2016.;

— naloži tuženiku plaćanje naknade štete u visini od 151 101 eura, uz pridržaj prava prilagodbe tog iznosa, radi popravljivanja imovinske štete tužitelju;

— naloži tuženiku plaćanje naknade štete određene *ex aequo et bono* u iznosu od 70 000 eura, radi popravljivanja neimovinske štete tužitelju;

— naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na prigovoru nezakonitosti protiv članka 42.c Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije, povredi članaka 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, povredi Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja (SL 2000., L 303, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.) te povredi članka 1. d Pravilnika o osoblju.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 42.c Pravilnika o osoblju, povredi priopćenja osoblju br. 71/15, kojom su pružene informacija o provedbi članka 42.c Pravilnika o osoblju, te očitoj pravnoj i činjeničnoj netočnosti te nevaljanosti razloga zbog kojih je tužitelj poslan na dopust po službenoj dužnosti.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na saslušanje i povredi prava obrane.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi primjene dužne pažnje.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na zlouporabi ovlasti.

Tužba podnesena 28. listopada 2016. – Confédération Nationale du Crédit Mutuel protiv ESB-a**(Predmet T-751/16)**

(2017/C 006/53)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* Confédération Nationale du Crédit Mutuel (Pariz, Francuska) (zastupnik: M. Grégoire, odvjetnik)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- na temelju članka 263. Ugovora o funkcioniranju Europske unije poništi odluku Europske središnje banke od 24. kolovoza 2016., donesenu povodom zahtjeva koji je podnio Crédit Mutuel radi odobrenja isključenja izloženosti prema javnom sektoru iz izračuna omjera financijske poluge, u skladu s člankom 429. stavkom 14. Uredbe (EU) br. 575/2013, za Crédit Mutuel i sve subjekte u grupi na koje se primjenjuje omjer financijske poluge (ECB/SSM/2016 – 9695000CG7B84NLR5984/92);
- naloži Europskoj središnjoj banci snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na prekoračenju ovlasti kojim je zahvaćena pobijana odluka. Tužitelj smatra da Europska središnja banka (ESB) ima samo ovlast provjere toga jesu li ispunjeni uvjeti potrebni da bi ustanova imala pravo pozvati se na odstupanje od pravila o izračunu omjera financijske poluge, kako ih je na temelju isključive nadležnosti konačno i podrobno utvrdila Komisija delegiranom uredbom čiji je cilj uzimanje u obzir posebnosti bankarskog i financijskog sektora Europske unije, radi osiguranja njihove konkretne primjene te ih pritom ne može otežavati ni ocjenjivati njihovu relevantnost.
2. Drugi tužbeni razlog, koji je istaknut podredno u odnosu na prvi tužbeni razlog, a temelji se na pogrešci koja se tiče prava koju je ESB počinio u pobijanoj odluci. Tužitelj smatra da, s obzirom na to da su izloženosti prema subjektima javnog sektora izjednačene s izloženostima prema središnjoj državi, treba smatrati da one ne predstavljaju rizik ako su nominirane u njezinoj domaćoj valuti.
3. Treći tužbeni razlog, koji je istaknut podredno u odnosu na prvi i drugi tužbeni razlog, a temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni. Tužitelj smatra da je pobijana odluka očito neprikladna glede ciljeva koji se žele postići bonitetnim zahtjevima s obzirom na značajke regulirane štednje, kao i da je očito neproporcionalna kad je riječ o negativnim posljedicama koje nameće predmetnoj ustanovi.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja te povredi načela dobre uprave jer ESB nije ni ispitao sve elemente koji su relevantni u predmetnom slučaju niti je o njima vodio računa.

Tužba podnesena 2. studenoga 2016. – Euro Castor Green protiv EUIPO-a – Netlon France (rešetkasta ograda)

(Predmet T-756/16)

(2017/C 006/54)

Jezik na kojem je tužba podnesena: francuski

Stranke

Tužitelj: Euro Castor Green (Bagnolet, Francuska) (zastupnik: B. Lafont, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Netlon France (Saint Saulve, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: tužitelj

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice br. 001 197 966-0001

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. kolovoza 2016. u predmetu R 754/2014-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da su tužba i njezini prilozi dopušteni;
- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. Uredbe br. 6/2002;
- povreda članka 5. Uredbe br. 6/2002;
- povreda članka 3. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 6/2002;
- povreda članka 6. Uredbe br. 6/2002;
- povreda članka 8. stavka 1. Uredbe br. 6/2002.

Tužba podnesena 28. listopada 2016. – Société générale protiv ESB-a

(Predmet T-757/16)

(2017/C 006/55)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Société générale (Pariz, Francuska) (zastupnici: A. Gosset-Grainville, C. Renner i P. Kupka, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske središnje banke br. ECB/SSM/2016-02RNE8IBXP4ROTD8PU41/72 od 24. kolovoza 2016.;
- u svakom slučaju, naloži Europskoj središnjoj banci snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nenadležnosti kojom je zahvaćena odluka Europske središnje banke (ESB) od 24. kolovoza 2016. o odbijanju tužiteljeva zahtjeva za isključenje izloženosti prema Caisse des dépôt et consignations, koje proizlaze iz centraliziranih fondova prikupljenih u okviru regulirane štednje, iz izračuna omjera financijske poluge (u daljnjem tekstu: pobijana odluka), jer ESB nije bio nadležan za odbijanje dodjele zahtijevanog isključenja nakon što je utvrdio da su ispunjeni svi uvjeti utvrđeni primjenjivim odredbama Unije.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na više pogrešaka koje se tiču prava koje je počinio tuženik. Naime, tužitelj smatra da pobijana odluka, čak i da je ESB bio nadležan za njezino donošenje, nije valjana jer sadrži više pogrešaka koje se tiču prava u odnosu na Uredbu (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL 2013., L 176, str. 1.; u daljnjem tekstu: Uredba br. 575/2013) i namjere zakonodavca Europske unije zbog pogrešnog načina na koji je ESB tumačio predmetni propis i tako donio odluku koja:
 - je u suprotnosti s ciljevima i svrhom pravila o omjeru financijske poluge jer ne uzima u obzir ne samo cilj samog propisa o omjeru financijske poluge, već ni namjeru zakonodavca izraženu donošenjem članka 429. stavka 14. Uredbe br. 575/2013;

- mijenja osnovnu odredbu uzimajući u obzir dva nova uvjeta koji nisu predmet odredbe o kojoj je riječ;
 - lišava korisnog učinka članak 429. stavak 14. Uredbe br. 575/2013.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na više očitih pogrešaka u ocjeni kojima je zahvaćena pobijana odluka, osobito kad je riječ o prirodi centraliziranih fondova regulirane štednje, posljedicama upisivanja fondova u bilancu banke i učincima mehanizma prilagodbe centraliziranih iznosa.
 4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi više općih načela prava Unije, odnosno načela proporcionalnosti, načela pravne sigurnosti i načela dobre uprave jer je ESB povrijedio svoju obvezu dužne pažnje.
 5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na nedostatku u obrazloženju pobijane odluke jer je ESB imao posebno naglašenu obvezu obrazlaganja, a navedena odluka je nedostatno i dvosmisleno obrazložena.

Tužba podnesena 31. listopada 2016. – Crédit Agricole protiv ESB-a

(Predmet T-758/16)

(2017/C 006/56)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Crédit Agricole SA (Montrouge, Francuska) (zastupnici: A. Champsaur i A. Delors, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi, na temelju članaka 256. i 263. UFEU-a, odluku ECB/SSM/2016 – 969500TJ5KRTCJQWXH05/165 koju je Europska središnja banka donijela 24. kolovoza 2016.;
- naloži Europskoj središnjoj banci snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava koju je Europska središnja banka (ESB) počinila pri tumačenju odredbi Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL 2013., L 176, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 13., str. 3., u daljnjem tekstu: Uredba br. 575/2013).

Tužitelj tako ističe u odnosu na odluku ESB-a od 24. kolovoza 2016. o odbijanju njegova zahtjeva za odobrenje isključenja izloženosti javnom sektoru iz izračuna omjera financijske poluge (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) osobito sljedeće prigovore:

- da je protivna namjeri europskog zakonodavca i ciljevima Uredbe br. 575/2013;
 - da lišava članak 429. stavak 14. spomenute uredbe svakog korisnog učinka;
 - da njome ESB zadire u ovlasti europskog zakonodavca.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u pobijanoj odluci pri ocjeni bonitetnog rizika u pogledu regulirane štednje jer ESB nije uzeo u obzir pravni okvir i empirijske podatke u vezi s tom štednjom, kao ni relevantna izvješća Europskog nadzornog tijela za bankarstvo, te je počinio takvu pogrešku pri ocjeni rizika financijske poluge i drugih s njim povezanih bonitetnih rizika.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti u pobijanoj odluci, s obzirom na to da se njome, s jedne strane, povrjeđuje opće načelo proporcionalnosti utvrđeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji i, s druge strane, ne poštuju posebni zahtjevi povezani s načelom proporcionalnosti u području bonitetnog nadzora, na temelju kojih zahtjevi u pogledu boniteta moraju biti prilagođeni poslovnom modelu banke i s njim povezanim rizicima za financijski sektor i gospodarstvo.

Tužba podnesena 4. studenoga 2016. – Basil protiv EUIPO-a – Artex (košare za bicikl)

(Predmet T-760/16)

(2017/C 006/57)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Basil BV (Silvolde, Nizozemska) (zastupnici: N. Weber i J. von der Thüsen, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Artex SpA (Zeno di Cassola, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: tužitelj

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice br. 142 245-0001

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. srpnja 2016. u predmetu R 535/2015-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- tuženiku i ostalim sudionicima postupka po potrebi naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 52. stavka 3. Uredbe br. 6/2002;
- povreda članka 7. Uredbe br. 6/2002 tj. povreda temeljnih načela tereta dokazivanja tj. povreda pravila logičkog zaključivanja u okviru ocjene dokaza;
- povreda članka 6. Uredbe br. 6/2002.

Tužba podnesena 31. listopada 2016. – PY protiv EUCAP Sahel Niger

(Predmet T-763/16)

(2017/C 006/58)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: PY (Souffelweyersheim, Francuska) (zastupnici: S. Rodrigues i A. Tymen, odvjetnici)

Tuženik: EUCAP Sahel Niger (Niamey, Niger)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— ovu tužbu proglasi dopuštenom i osnovanom;

i stoga:

— utvrdi odgovornost Misije u smislu članka 340. UFEU-a;

— odredi naknadu tužiteljeve materijalne štete;

— odredi naknadu tužiteljeve nematerijalne štete procijenjenu na 70 000 eura;

— tuženiku naloži snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj navodi jedinstveni tužbeni razlog, koji se temelji na ugovornim povredama koje je počinila Misija EUCAP Sahel Niger (u daljnjem tekstu: Misija) i zbog kojih je potonja ugovorno odgovorna u smislu članka 340. UFEU-a.

Tužitelj, bivši član osoblja Misije, tvrdi da je Misija počinila ugovorne povrede koje se odnose na postupke unutarnje istrage i zaštite žrtava u slučaju prijave slučaja uznemiravanja na radnom mjestu. Zbog Misijine inercije i zato što nije pokrenula unutarnju istragu, situacija uznemiravanja koju tužitelj navodi potrajala je, pogoršala se i nanijela je veliku štetu njegovom zdravstvenom stanju, što je dovelo do njegova hitna povratka u domovinu. Tužitelj više nije mogao ponovno preuzeti svoje dužnosti prije isteka njegova ugovora.

Stoga tužitelj zahtijeva naknadu njemu nanesene nematerijalne štete, koja proizlazi iz činjenice da je, unatoč tomu što je prijavio slučaj, tijekom brojnih mjeseci morao trpjeti situaciju uznemiravanja, a što je Misija mogla izbjeći, jer mu je prisilno prekinuta profesionalna djelatnost i konačno zato što mu se pogoršalo zdravstveno stanje, a osobito stanje depresije koje odonda traje. Također zahtijeva da mu se naknadi financijska šteta koja proizlazi iz gubitka njegove plaće nakon 30 dana bolovanja i gubitka prilike obnove njegova ugovora o radu.

Tužba podnesena 5. studenoga 2016. – Grupo Ganaderos de Fuerteventura protiv EUIPO-a (EL TOFIO El sabor de CANARIAS)

(Predmet T-765/16)

(2017/C 006/59)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Grupo Ganaderos de Fuerteventura, SL (Puerto del Rosario, Španjolska) (zastupnik: E. Manresa Medina, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementima „EL TOFIO El sabor de CANARIAS” – prijava za registraciju br. 13 308 259

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. srpnja 2016. u predmetu R 1404/2015-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točaka (c) i (j) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 7. studenoga 2016. – Hércules Club de Fútbol protiv Komisije**(Predmet T-766/16)**

(2017/C 006/60)

*Jezik postupka: španjolski***Stranke**

Tužitelj: Hércules Club de Fútbol, SAD (Alicante, Španjolska) (zastupnici: S. Rating i Y. Martínez Mata, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije C (2016) 4060 *final* i
- Komisiji naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmet je pobijane odluke, u dijelu u kojem se odnosi na društvo Hércules, zajam u iznosu od 18 milijuna eura koji je privatnopravno tijelo dalo Fundación de la Comunidad Valenciana Hércules de Alicante, drugom privatnopravnom tijelu koje je dobar dio pozajmljenog iznosa potrošilo radi kupnje dionica društva Hércules CF prilikom povećanja kapitala. Jamac za navedeni zajam bilo je javnopravno financijsko tijelo: Institut Valencià de Finances.

Komisija tvrdi da je posljedica navedene radnje bila ta da je društvo Hércules FC primilo državnu potporu, koju čini razlika između stvarnog troška zajma za koji je dano jamstvo i troška koji bi to društvo imalo prema određenim tržišnim uvjetima, izračunata od dana kad je potpora dodijeljena do Odluke.

U prilog svojoj tužbi tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnoj primjeni Komisijine obavijesti koja se odnosi na primjenu članka 87. i 88. Ugovora o EZ-u na državne potpore dodijeljene u vidu jamstva.
 - U tom pogledu se tvrdi da tužitelj nije bio „poduzetnik u teškoćama” u smislu Smjernica iz 2004. i da je kod davanja jamstva uzet u obzir rizik neplaćanja i jamstvo vraćanja zajma.
2. Drugi tužbeni razlog, na koji se poziva podredno i koji se temelji na nepostojanju utjecaja na tržišno natjecanje i trgovinu među državama članicama.
 - U tom pogledu se tvrdi da društvo Hércules CF nije moglo konkurirati u Europi i da mu navodna potpora nije donijela nikakvu konkurentsku prednost.

3. Treći tužbeni razlog, na koji se također poziva podredno i koji se temelji na pogrešnoj procjeni navodne potpore.

Tužba podnesena 31. listopada 2016. – BNP Paribas protiv ESB-a

(Predmet T-768/16)

(2017/C 006/61)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: BNP Paribas (Pariz, Francuska) (zastupnici: A. Champsaur i A. Delors, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske središnje banke ECB/SSM/2016 – R0MUWSFPU8MPRO8K5P83/136 od 24. kolovoza 2016., na temelju članaka 256. i 263. UFEU-a;
- naloži Europskoj središnjoj banci snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava koju je Europska središnja banka (ESB) navodno počinila prilikom tumačenja odredaba Uredbe (EU) br. n° 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL 2013, L 176, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 13., str. 3., dalje u tekstu: Uredba br. 575/2013).

Tužitelj tako glede odluke ESB-a od 24. kolovoza 2016. kojom je odbijen njegov zahtjev za odobrenje da se iz računa omjera financijske poluge isključi izloženost prema javnom sektoru (dalje u tekstu: pobijana odluka) osobito navodi:

- da je protivna namjeri europskog zakonodavca i ciljevima Uredbe br. 575/2013;
 - da članak 429. stavak 14. te uredbe lišava svakog korisnog učinka;
 - da predstavlja zadiranje ESB-a u ovlasti europskog zakonodavca.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci počinjenoj u donošenju pobijane odluke kad je riječ o ocjeni bonitetnog rizika povezanog s pravno uređenom štednjom, s obzirom na to da je ESB propustio uzeti u obzir pravni okvir i empirijske dokaze o toj štednji kao i relevantna izvješća Europskog nadzornog tijela za bankarstvo te je počinio pogrešku u ocjeni kako kad je riječ o riziku financijske poluge tako i kad je riječ o drugim povezanim bonitetnim rizicima.
 3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti počinjenoj u donošenju pobijane odluke, s obzirom na to da se njome, s jedne strane, povrjeđuje opće načelo proporcionalnosti iz članka 5. Ugovora o Europskoj uniji i, s druge strane, ne poštuju posebni zahtjevi povezani s načelom proporcionalnosti u području bonitetnog nadzora jer se određuje da se bonitetni zahtjevi moraju prilagoditi poslovnom modelu banke i s njime povezanim rizicima za financijski sektor i gospodarstvo.
-

Tužba podnesena 2. studenoga 2016. – Korwin-Mikke protiv Parlamenta**(Predmet T-770/16)**

(2017/C 006/62)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* Janusz Korwin-Mikke (Jozefow, Poljska) (zastupnik: M. Cherchi, odvjetnik)*Tuženik:* Europski parlament**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- tužbu proglasi dopuštenom i osnovanom;
- slijedom toga,
- poništi odluku ureda Europskog parlamenta od 1. kolovoza 2016.;
- poništi raniju odluku predsjednika Parlamenta od 5. srpnja 2016. kojom se izriču iste sankcije;
- naloži da se tužitelju na ime naknade imovinske i neimovinske štete prouzročene pobijanim odlukama isplati iznos od 13 306 eura;
- u svakom slučaju, naloži Europskom parlamentu snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 166. Poslovnika Europskog parlamenta, na povredi slobode govora i izražavanja građana Europske unije, uz posebnu okolnost da je navode na koje se odnosi odluka iznio zastupnik Europskog parlamenta u obnašanju svojih dužnosti i u okviru institucija Europske unije kao i na povredi načela obrazlaganja akata institucija Europske unije.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela obrazlaganja akata institucija Europske unije i članka 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i/ili na povredi općeg načela nepristranosti.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava te na povredi prava obrane i povredi članka 166. prvog stavka Poslovnika Europskog parlamenta.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela obrazlaganja akata institucija Europske unije i povredi načela proporcionalnosti i načela *ne bis in idem*.

Tužba podnesena 7. studenoga 2016. – Consejo Regulador del Cava protiv EUIPO-a – Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)**(Predmet T-774/16)**

(2017/C 006/63)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Consejo Regulador del Cava (Villafranca del Penedès, Španjolska) (zastupnik: C. Prat, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (Tain L'Hermitage, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije u boji s verbalnim elementima „CAVE DE TAIN”– žig Europske unije br. 11 345 824

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašavanje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. rujna 2016. u predmetu R 980/2015-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se njome ne proglašava pobijani žig Europske unije u pogledu „pjenušava vina s registriranom oznakom izvornosti”;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 52. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009 u vezi s člankom 102. stavkom 1. točkom (b) i člankom 103. stavkom 2. točkom (b) Uredbe br. 1308/2013.

Tužba podnesena 8. studenoga 2016. – Mediaexpert protiv EUIPO-a – Mediaexpert (mediaexpert)

(Predmet T-780/16)

(2017/C 006/64)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Mediaexpert sp. z o.o. (Varšava, Poljska) (zastupnik: J. Aftyka, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Mediaexpert S.A. (Varšava, Poljska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije u crnoj, žutoj i bijeloj boji, s verbalnim elementom „mediaexpert” – žig Europske unije br. 11 674 132

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. kolovoza 2016. u predmetu R 2583/2015-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- poništi odluku Odjela za poništaje od 29. listopada 2015. u postupku radi proglašavanja ništavosti N 000009371 C;
- vrati predmet EUIPO-u kako bi on mogao izmijeniti meritornu odluku u ovom predmetu i proglasiti ništavim žig Europske unije br. 011674132 u pogledu svih usluga koje su njime obuhvaćene;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka pred Odjelom za poništaje, žalbenim vijećem i Općim sudom.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 53. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 8. stavkom 1. točkama (a) i (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 1. studenoga 2016. – Pilla protiv Komisije i EACEA-e

(Predmet T-784/16)

(2017/C 006/65)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Rinaldo Pilla (Venafro, Italija) (zastupnik: A. Silvestri, odvjetnik)

Tuženici: Europska komisija, Izvršna agencija za obrazovanje, audiovizualnu politiku i kulturu

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- nakon prethodne suspenzije tekućeg odabira, poništi u cijelosti odluku Europske komisije – Directorate General for Education and Culture od 2. rujna 2016., Ref. Ares 2016 4930111, o isključenju Rinalda Pille iz sudjelovanja u projektu financiranja zbog ozbiljne povrede zakona, odnosno podredno da poništi odabir u cijelosti jer je zbog kršenja zakona nevaljan;
- u slučaju da se ipak ne utvrdi prikladnost kandidata Rinalda Pille, tuženicima naloži da tužitelju naknade štetu zbog gubitka prilike koja proizlazi iz njegova bezrazložnog i neopravdanog isključenja iz predmetnog projekta financiranja, primarno u visini od 1 050 000,00 eura, odnosno podredno u visini od 400 000,00 eura.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se podnosi protiv odluke o isključenju tužitelja iz odabira za sudjelovanje u europskom financiranju [Call for proposals EAC/S05/2016, Support for a preparatory action to create an EU Festival Award and an EU Festival Label in the field of Culture: EFFE (Europe for Festivals – Festivals for Europe)].

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj iznosi dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: ozbiljna povreda zakona u pogledu naslova I. Priloga Preporuci Europske komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2013., članka 2. točke 28. Uredbe (EU) br. 1303/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju zajedničkih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu, Europskom poljoprivrednom fondu za ruralni razvoj i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo i o utvrđivanju općih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 (SL 2013., L 347, str. 320.), predviđanja Vijeća od 17. prosinca 2013. te članka 1. stavka 821. Zakona o stabilnosti iz 2016.
 - U prilog prvom tužbenom razlogu tužitelj tvrdi da je osoba koja obavlja samostalnu djelatnost, unatoč tome što nije upisana u strukovnu udrugu, za potrebe pristupa strukturnim fondovima izjednačena s poduzećem, neovisno o njegovom pravnom obliku. Osobe koje obavljaju samostalnu djelatnost imaju mogućnost pristupa fondovima za znanstvena istraživanja, kulturne i industrijske inovacije. Tužitelj tvrdi da pobijana odluka nije vodila računa o tome da je Zakon o stabilnosti iz 2016. kojim je provedena europska preporuka iz 2013., definitivno razjasnio da su samostalni djelatnici izjednačeni s poduzećima. Tužitelj smatra da ga se kao osobu koja obavlja samostalnu djelatnost treba smatrati odgovarajućim kandidatom jer je u svojstvu osobe koja obavlja samostalnu djelatnost obveznik plaćanja PDV-a.
2. Drugi tužbeni razlog: zahtjev za naknadu štete
 - Tužitelj s tim u vezi tvrdi da mu je isključenje iz odabira uzrokovalo ozbiljnu štetu jer je nesumnjivo da neuključivanje u odabir za projekt „VENAFRO EUROPEAN FESTIVAL OF LITERATURE” podrazumijeva očiti gubitak prilike, čiju procjenu treba odrediti na osnovama pravičnosti, uzimajući u obzir prirodu i značaj predmetnog projekta, pa se ta procjena preliminarno mora utvrditi u visini navedenog financiranja.

Tužba podnesena 9. studenoga 2016. – BSH Electrodomesticos España protiv EUIPO-a – DKSH International (Ufesa)

(Predmet T-785/16)

(2017/C 006/66)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: BSH Electrodomesticos España, SA (Huarte-Pamplona, Španjolska) (zastupnik: M. de Justo Bailey, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: DKSH International Ltd. (Zürich, Švicarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije ‚Ufesa’ – prijava za registraciju br. 10 857 29

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. srpnja 2016. u predmetu R 1691/2015-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;

— naloži EUIPO-u i intervenijentu snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 9. studenoga 2016. – Krasnyi oktyabr protiv EUIPO-a – Kondyterska korporatsiia „Roshen” (CRABS)

(Predmet T-795/16)

(2017/C 006/67)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Moscow Confectionery Factory „Krasnyi oktyabr” OAO (Moskva, Rusija) (zastupnici: O. Spuhler i M. Geitz, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Dochirnie pidpriiemstvo Kondyterska korporatsiia „Roshen” (Kijev, Ukrajina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija figurativnog žiga s verbalnim elementom ‚CRABS’ u kojoj je naznačena Europska unija – prijava za registraciju br. 1 186 110

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. kolovoza 2016. u predmetu R 2507/2015-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 11. studenoga 2016. – CEDC International protiv EUIPO-a – Underberg (Prikaz zelenkasto-smeđe vlati trave u boci)

(Predmet T-796/16)

(2017/C 006/68)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: CEDC International sp. z o.o. (Oborniki Wielkopolskie, Poljska) (zastupnik: M. Siciarek, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Underberg AG (Dietlikon, Švicarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: trodimenzionalni žig Europske unije (Prikaz zelenkasto-smeđe vlati trave u boci) – prijava za registraciju br. 33 266

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. kolovoza 2016. u predmetu R 1248/2015-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci pred žalbenim vijećem plaćanje troškova koje je tužitelj imao u postupku pred Općim sudom i žalbenim vijećem.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (a) i (b), članka 42. stavka 2. i 3., članka 75. i članka 76. stavka 1. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 14. studenoga 2016. – Hanso Holding protiv EUIPO-a (REAL)

(Predmet T-798/16)

(2017/C 006/69)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Hanso Holding AS (Tomasjord, Norveška) (zastupnik: M. Wirtz, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „REAL” – prijava za registraciju br. 14 020 093

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. rujna 2016. u predmetu R 2405/2015-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— Povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) i članka 7. stavka 3. Uredbe br. 207/2009.

Rješenje Općeg suda od 16. rujna 2016. – Komisija protiv CINAR-a**(Predmet T-720/15) ⁽¹⁾**

(2017/C 006/70)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik drugog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 59, 15. 2. 2016.

Rješenje Općeg suda od 16. rujna 2016. – ICA Laboratories i dr. protiv Komisije**(Predmet T-732/15) ⁽¹⁾**

(2017/C 006/71)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 78, 29. 2. 2016.

ISPRAVCI

Ispravak priopćenja u Službenom listu u predmetu T-698/16*(Službeni list Europske unije C 441 od 28. studenoga 2016.)**(2017/C 006/72)*

Priopćenje u predmetu T-698/16 Trasta Komerbanka i dr. protiv ESB-a treba glasiti kako slijedi:

Tužba podnesena 23. rujna 2016. – Trasta Komerbanka i drugi protiv ESB-a**(Predmet T-698/16)***(2016/C 441/34)**Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Trasta Komerbanka AS (Riga, Latvija) i šest drugih tužitelja (zastupnici: O. Behrends, L. Feddern i M. Kirchner, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku ESB-a od 11. srpnja 2016. kojom se od Trasta Komerbanka AS oduzima bankarska licenca; i
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, u kojem se navodi da je ESB povrijedio članak 24. Uredbe o SSM-u ⁽¹⁾ i povezane odredbe u svezi s preispitivanjem ranijih odluka ESB-a od strane Administrativnog odbora za preispitivanja.
2. Drugi tužbeni razlog, u kojem se navodi da ESB nije ispitao, te pažljivo i nepristrano ocijenio sve činjenice uključujući među ostalim to da ESB nije na odgovarajući način uzeo u obzir činjenicu da su informacije i dokumentacija koju je lokalno latvijsko regulatorno tijelo podnijelo bili netočni.
3. Treći tužbeni razlog, u kojem se navodi da je ESB povrijedio načelo proporcionalnosti time što nije priznao dostupnost alternativnih mjera.
4. Četvrti tužbeni razlog, u kojem se navodi da je ESB povrijedio načelo jednakog postupanja.
5. Peti tužbeni razlog, u kojem se navodi da je ESB povrijedio članak 19. i uvodnu izjavu 75. Uredbe o SSM-u i počinio *détournement de pouvoir*.
6. Šesti tužbeni razlog, u kojem se navodi da je ESB povrijedio načela legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti.
7. Sedmi tužbeni razlog, u kojem se navodi da je ESB povrijedio procesna pravila uključujući i pravo na saslušanje, pravo na pristup dokumentima, pravo na dovoljno obrazloženu odluku i povreda članka 83. stavka 1. Okvirne uredbe o SSM-u.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013., str. 63.).

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR